

Současné události objasněné proroctvím

San Bernardino, California, USA

6. prosinec, 1965

1 Je to opravdu pocta být dnes večer tady a mít před sebou toto skvělé publikum; a ten krásný zpěv, ten nádherný malý pěvecký sbor. Právě jsem přemýšlel, jaký je to rozdíl, když jsem viděl ty chlapce, jak tam stojí... slušně vypadající chlapci, slušně ostříhaní. Včera večer jsem přemýšlel o místě, kde jsem ubytován; přišla tam banda chuligánů a pokoušeli se tam v bazénu utopit nějakého chlapce. Museli tam někoho zavolat a vyhnat je odtamtud. Jaký je to rozdíl vidět děti, které stojí a zpívají písně Evangelia; jaký je to rozdíl.

2 Přemýšlel jsem o tom, jak to tady řekl bratr Henry: „Tito muži s těmi vlasy, jaké by měly mít ženy,” vidíte. To je pravda. Vypadají jako... Vídávám tyto chlapce, jak si takto upravují své vlasy, dokonce si do vlasů dávají natáčky, kolem tváře. Nevím... někdy se tím cítím znechucen. Vypadá to, jako kdyby... je to skutečný čas zvrhlosti. Muži se snaží nosit dámské oblečení a ženy nosí mužské oděvy. Muži si nechávají *růst* vlasy jako ženy, a ženy si upravují vlasy jako muži. Co se to s těmi lidmi děje? Copak se v tom národě a mezi lidmi na světě přetrhla ta poslední nitka slušnosti?

Je to hrozná doba, ale *zároveň* je to nejnádhernější čas na světě pro kázání Evangelia. Kdyby mi bylo dáno se postavit na okraj času, předtím než čas začal existovat a Otec by se na mě podíval a řekl: „V jakém čase v průběhu těchto věků bys chtěl kázat?” Já bych chtěl právě teď. Právě teď, krátce před Jeho příchodem.

3 Když se tak dívám na publikum sedící tady před námi... Jeden kazatel, můj přítel, včera v Tucsonu jel na koni. (Přemýšlím o tomto muži... této ženě s ploténkou v zádech.) Ten kůň ho shodil. A jiný člověk mi dnes ráno v jednu hodinu telefonoval do mého hotelu a řekl: „Ten muž leží v Nemocnici veteránů a má skleněný pohled, polámaná záda, odražené ledviny a srdce mu sotva tluče.” Padl jsem na podlahu na kolena, vzal jsem telefon, měl jsem ho po druhé straně telefonu a modlil se za něj. A on tady dnes sedí, sedí přímo tady. To bylo včera večer. Bobe, mohl bys povstat? Bůh odpovídá na modlitby; ráno, večer, v poledne, o půlnoci, kdykoliv.

4 No, já jsem takový rozvláčný kazatel, jak to nazývají. Já tak trochu takhle večer nerad začínám, a myslel jsem si, že sem jen přijdu na skok. Jednou večer, no, hovořili jsme tady nedaleko na jednom místě a patnáct minut poté, co jsem začal, ti lidé už začali sbírat talíře a ukazovali mi: „Už končí! Bud' už zticha. Už odsud musíte odejít,” a kouřili cigarety a vyváděli. Na vině nebyli ti, kteří banket pořádali, to byli ti lidé, od kterých si to pronajali. A manželka předsedy odešla a řekla manažerovi, pověděla...

Řekli: „V 9:30 už jste tu neměli být.”

Řekla: „Ve smlouvě to ale vůbec uvedeno nebylo.”

Ta paní dnes večer, ona sem přišla (opravdu milá žena) a řekla: „Chápeme, že to chcete mít,” řekla, „můžete tu být tak dlouho, jak budete chtít.” A tak jsem za to velice vděčný. Je to opravdu milé.

5 Bratře Henry, opravdu si vážím tvé vlídnosti, že jsi mě sem pozval do této pobočky.

Včera večer jsem měl tu výsadu, že jsem mohl být tady ve Sborech Božích, kde, myslím, je pastorem bratr Boone. Měli jsme tam s tou skupinou lidí nádherný čas. A zítra večer odjedeme někam jinam (nevím kam), ale je to další pobočka. Oni se o to starají; já jen zůstávám na modlitbách, a při čtení, a jdu dál, a to je tak asi všechno, co stíhám.

6 Ale teď, v tomto dni vidíme zvláštní věci. No, vzpomínám si, když jsem tady byl naposledy, že jsem měl stanové shromáždění. Vzpomněl jsem si na to a hovořil jsem o tom včera večer, o jednom mladém páru, který přinesl své mrtvé dítě. Bylo to tady někde na severu, oni jeli celý den a celou noc. Ta mladá maminka seděla smutná a držela to malé dítě v náručí. Ona tu možná někde sedí. A ona... a její mladý manžel; a doprovázelo je několik dalších manželských párů, a oni byli... A ona řekla... Ona mi řekla (ten muž mi řekl), poprosil mě, jestli bych nepřišel k autu. Vzal jsem to malé dítě a prostě jsem je držel; malé, mrtvé, ztuhlé, studené tělo, a začal jsem se modlit. A když jsem se modlil, měl jsem pocit, jakoby se to tělo začalo ohřívat. A tak jsem prostě... pokračoval jsem v modlitbě. A ono začalo kopat a pohybovat se, bylo to s ním stále lepší, začalo plakat. Podal jsem ho matce a ona se s ním vrátila domů. Možná, že ani nejsou, pokud vím, křesťany, vidíte. Byla to nádherná věc.

7 Ale to, o čem přemýšlím dnes večer, je církev, o které vím, že také umírá, jedná se o naše letniční lidi. Musíme se z toho otrást, toť vše. Jediný způsob, jak to docílíte, je modlitba a že se srovnáme se Slovem Božím. To je jediný způsob, jak to docílíme. Vede z toho ven pouze jediná cesta, a On je ta cesta, Ježíš Kristus, ten stejný včera, dnes i na věky. Copak bychom chtěli naši církev dostat do takového stavu, jak to tady bylo řečeno, jako v Anglii? Právě kvůli tomu jsem byl, jak vy si myslíte, tak hrubý a křičel jsem na vás. A já nechci takový být, ale nechci vidět církev, jak se dostává do takového stavu. Vy určitě nechcete být v takovém stavu. Ale přesto to musíte zatlouct tak silně, že to přibijete a bude to držet. Musí se to tak udělat.

A tak teď, dnes večer mám nějaká místa Písma a text, ze kterého bych chtěl na chvíli hovořit. Nechtěl bych stanovit nějaký určitý čas. Když budete unaveni, no... možná, že to proberu za třicet minut, prostě záleží na tom... Já to vždy jednoduše nechávám na Duchu svatém, prostě jakýmkoli způsobem On to shromáždění povede.

8 Skloňme ještě na chvíli naše hlavy a promluvmě k Autorovi, předtím než otevřeme Jeho Knihu:

Všemohoucí Bože, Autore této Knihy, prosíme skrze Ježíše Krista. Jsme vděční za to, co jsme už dnes večer slyšeli. Kdybychom měli *už jen* zdůraznit toto shromáždění tím, že bychom řekli „amen“, a odešli bychom domů, pak to stálo za to, že jsme tady byli, protože víme, že jsi tu byl s námi. A Otče, když teď otevíráme toto Slovo, promluv k nám bezprostředně z tohoto Slova, abychom mohli poznat hodinu, v níž žijeme. Jestliže jsme s hodinou, v níž žijeme, obeznámeni, pak se na tu hodinu můžeme připravit; ale jestliže do ní vstupujeme naslepo, a nevíme „co“ a „kde“, tak nebudeme vědět, jak se připravit. A tak, Otče, prosíme, abys nám tady dovolil vidět ten koráb a otevřené dveře a poselství, které nás volá dovnitř. Dej to skrze jméno Ježíše Krista. Amen.

9 Ze svatých Písem bych tu chtěl přečíst text, který se nachází v knize svatého Lukáše ve 24. kapitole. Začnu od 13. verše a část z toho přečtu:

A hle, dva z nich šli toho dne do vesnice jménem Emmauzy, která byla vzdálená šedesát honů od Jeruzaléma,

a hovořili spolu o tom všem, co se přihodilo.

A když takto hovořili a uvažovali, stalo se, že sám Ježíš se přiblížil a šel s nimi.

Ale jejich oči byly drženy, aby ho nepoznali.

Řekl jim tedy: „Co je to za věci, o kterých spolu cestou rozmlouváte a jste smutní?“

Jeden z nich, jménem Kleofáš, mu odpověděl: „Ty jsi jediný cizinec v Jeruzalémě, že ses nedozvěděl o tom, co se tam v těchto dnech stalo?“

A on jim řekl: „O čem?“ Řekli mu tedy: „O Ježíši Nazaretském, který byl prorok, muž mocný ve skutku i slovu před Bohem i přede vším lidem;

jak ho vrchní kněží a naši představení vydali k odsouzení na smrt a ukřižovali ho.

My jsme však doufali, že to je on, kdo má vykoupit Izrael. A k tomu všemu je to dnes už třetí den, co se to stalo.

Ale i některé z našich žen nás ohromily. Byly ráno u hrobu,

a když nenašly jeho tělo, přišly a říkaly, že měly dokonce vidění andělů, kteří řekli, že žije.

Někteří z našich tedy šli ke hrobu a našli všechno tak, jak řekly ženy, ale jeho neviděli.“

On jim tedy řekl: „Ó nechápaví a srdcem pomalí věřit všemu tomu, co mluvili proroci!

Copak Kristus nemusel vytrpět tyto věci a vejít do své slávy?“

A počínaje od Mojžíše a všech proroků vykládal jim ve všech Písmech, co bylo o něm.

Ať Pán udělí svá požehnání ke čtení z Jeho Slova.

10 Kdybych měl toto téma pojmenovat, chtěl bych ho pojmenovat takto: Současné události jsou objasněny skrze proroctví. No, byl to vždy Boží... neměnný Boží způsob, že dal svému lidu poznat určité události předem, než se staly.

Kdyby lidé za dnů Pána Ježíše jenom hledali Boha a věděli, co se právě mělo stát, tak by neodsoudili Ježíše na smrt. Ale stalo se to proto, že se musela vyplnit Písma, protože Židé museli být zaslepeni. Všichni jsme si toho vědomi.

Uvědomujete si, že je to zaslíbeno znovu právě v tomto věku, ve kterém žijeme? Ten Laodicejský církevní věk, tento sedmý věk církve, ve kterém jsme teď, je nahý, ubohý, slepý, a neví o tom. Stejně jako je On zaslepen tehdy kvůli tomu, aby se Jeho poselství mohlo dostat k vyvoleným lidem, On zaslíbil, že totéž udělá dnes.

11 A kdybych toto měl říct všem váženým *lidem* a všem svým bratrům a sestrám v Kristu; v jednom z těchto dnů někdo řekne: „Copak není napsáno, že tyto věci se měly stát nejdříve?“

A bude to stejné, jako to bylo tehdy: „Říkám vám, že on už přišel, a oni s ním udělali, co chtěli.“

Když se ho zeptali, řekli: „Proč zákoníci říkají, a Písma říkají, že nejdřív musí přijít Eliáš?“ Tohle řekli Ježíšovi.

On řekl: „On už přišel a vy jste ho nepoznali.“ Vidíte? A možná to takovým způsobem skončí znovu.

12 Teď chceme být dobře informováni, abychom věděli, co se má stát v tomto věku, ve kterém žijeme. Bůh určoval část svého Slova pro každý věk, tolik a tolik pro každý věk, a musíme si všimnout toho, že jeden věk se nemůže přenášet do dalšího věku. To prostě nebude fungovat. Například, jak jsem již řekl, myslím, včera večer nebo... Neustále kážu, večer co večer a na různých místech, a někdy se o tom zmíním podruhé. Nemám v úmyslu se opakovat. Ale říkám toto: K čemu by to bylo dobré, kdyby se Mojžíš snažil kázat poselství Noeho? Nebo k čemu by to bylo dobré, kdyby se Ježíš snažil kázat Mojžíšovo poselství? Nebo k čemu by to bylo dobré, kdyby Martin Luther pokračoval v katolickém poselství? K čemu by to bylo dobré, kdyby Wesley pokračoval v luteránském poselství? K čemu by to bylo dobré, kdyby letniční pokračovali v metodistickém poselství? Nebo k čemu to bude dobré, aby pokračovali letniční, když je vyvolána nevěsta? Vidíte, my jsme přímo v čase semene, jsme tady v čase konce. No, pokud pšeničné zrno nepadne do země, zůstane samo.

13 Jako ten kritik; říkám to od té doby, co vyšla ta kniha, možná byla k mání i ve vašem městě, od toho německého autora, který napsal jeden z nejvíce kritických článků. On je bezvěrec. Samozřejmě... já ho neodsuzuji za to, že on mě takto odsoudil; ale protože je bezvěrec, ta kniha by se vůbec neměla nacházet na policích *v obchodech*. A on řekl: „Bůh, který si mohl sedět a který říká, že otevřel Rudé moře a vysvobodil svůj lid a potom se posadil se založenýma rukama a díval se v těch temných věkách na ty křesťany, kteří byli trhání lvy; na ty matky s vlasy napouštěnými smůlou, které věšeli na kříže a upalovali je; a jejich nemluvnata... těhotné matky, jak jim rozparovali břicha a sázeli se, jaké bude pohlaví těch dětí, a On si seděl a dovolil, aby se to stalo; lidem, kteří měli být služebníky tohoto Boha.“

14 Vidíte, Písmo je inspirováno. Nikdy nebudete schopni poznat Písmo jen skrze to, že si sednete a budete ho číst z teologického pohledu nebo z hlediska vzdělání; to nikdy nefungovalo.

Měl jsem nedávno rozhovor s jedním baptistickým kazatelem a on řekl: „Dokud se správně nenaučíme řecky, dokud...“

Řekl jsem mu: „Na Niceiském koncilu, a ještě předtím, oni se už tam o ta řecká slova v Bibli hádali.“ Nikdy to takhle nepoznáte.

Bible má být zjevována skrze inspiraci. To je ta jediná věc: zjevení. Ježíš řekl Petrovi: „Na této skále...“ Tato skála zjevení zjevuje, kým On je. „Požehnaný jsi, Šimone, synu Jonášův; toto ti nezjevilo tělo a krev, ale můj Otec, který je v nebesích, ti to zjevil; a na té skále postavím svou církev.“ Ne na Petrovi, ne sám na sobě, ale na duchovním zjevení toho, kým On byl.

A On je Slovo! Svatý Jan 1: „Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh. A to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“ Židům 13:8: „On je tentýž včera, dnes i na věky.“

15 A proto my žijeme ve dni, kdy se projev Božího Slova musí dostat do jiného věku, než je ten věk letniční. A to je pravda. Zapamatujte si, vy... Já jsem nevzdělaná osoba; ale vy nejste schopni překonat přírodu, protože Bůh působí v souvislostech přírody. Tak jak jsem už řekl, slunce vstává a zapadá; a přechází během dne a je jako ve školním věku; a večer umírá, aby příští ráno znovu vstalo. Stromy na zimu spouští mízu do kořenů a na jaře se znovu vrací.

Všimněte si, On to přirovnal k zrnu pšenice, tu nevěstu, a proto to Bůh musel nechat jít takovým způsobem. Ta skvělá, opravdová, ryzí církev, která byla založena v den Letnic, ode dne Letnic rostla a rostla, až se z ní stala velká církev, ale potom musela v tom temném věku padnout do země a být pochována, jako se to děje s každým semenem. Muselo to zemřít, aby to mohlo v reformaci znovu vzejít. A to vzešlo v osobě reformace, v Martinu Lutherovi. Od *té doby* to roste nahoru právě tak jako stéblo pšenice. Nejdřív se ukážou dva malé lístky a potom těch lístků stále přibývá. A tak přišel Martin Luther a potom Zwingli, a tak dále, a Kalvín, když to pokračovalo kupředu.

16 Nakonec to doroste do klasu. No, to byl John Wesley ve věku Wesleye. Musel se z toho uvolnit pyl.

A z toho vzešel letniční věk: tak blízko, úplně jako opravdové pšeničné zrno, když se podíváte na to stéblo. Ale když tu pšenici vezmete a pootevřete ji, žádné zrno v ní ještě vůbec není. Je to pouze slupka ve tvaru zrna. Ale je tam umístěna z určitého důvodu; aby to zrno chránila, dokud... Kdyby na to v takovém stavu slunce svítilo vši silou, tak by ho usmrtilo.

Ono v ní musí zůstat až do určitého času a potom veškerý život tu slupku opouští (tak jako opustil stéblo, opustil ten pyl), opouští tu slupku a vchází do pšenice a formuje se to znovu do takové podoby, v jaké to bylo vloženo do země.

17 Tedy, všichni víme, že kdykoliv je přineseno nějaké poselství, oni z toho v průběhu tří let udělají

nějakou organizaci. Když to udělají, to tu věc rovnou tam usmrtí; to se přihodilo v Lutherově době, to se přihodilo ve Wesleyově době, tak se to stalo za dnů Alexandra Campbella a všech těch ostatních, a tak se to stalo ve dnech letničních. Přesně tak! Vidíte? Dostáváte se do takového bodu, že všichni jsou naškrobení a scházejí na scestí a nedokážou přijmout nové zjevení. Oni se pevně usadili; a tam zůstanou, a tam umřou. A život tím projde a posouvá se dál, aby vytvořil pšenici. A když se ukazuje ta pšenice, ten život, který putoval skrze tu pšenici, to zmrtvýchvstání; ten život přinese celou tu věc ven; ano, on ji přinese kvůli vytržení.

18 Tedy, zapamatujte si, toto poselství nejdřív začalo Božským uzdravováním, konáním zázraků. No, jestli Bůh dovolil, aby to procházelo takovou obyčejnou církví, právě takovou, jakou jsme zrovna měli, pak to nebyl Bůh. Bůh nedělá žádné divadlo, On nedělá své věci, aby nás pobavil; to na co jsme zvyklí my Američané (na zábavu), ale On to dělá, aby upoutal pozornost lidí, že se chystá něco udělat.

Podívejme se na Něho samotného, když přišel. „Ten úžasný malý prorok, ten rabi, prorok z Galileje.“ No, Jeho služba byla úžasná, byl vítán v každé církvi.

Ale jednoho dne se posadil a řekl: „Já a můj Otec jsme jedno.“

„Ó!“ A už s tím byl konec. „Pryč s takovým člověkem!“

„Jestliže nebudete jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nemáte v sobě život.“

„Vždyť to je vampýr! Pryč s takovým člověkem!“ Vidíte?

Rozumíte, existovalo něco, co mělo po tom znamení následovat. Vidíte, něco následovalo.

Ta slupka to držela, ale teď se ta pleva rozevívá; musí se to stát. A zapamatujte si, minulo už dvacet let a nepovstala z toho žádná další denominace, a ani nepovstane. Jsme na konci denominací, pšenice se zformovala. Ale co se teď děje s pšenicí? Nemůžete... Ona musí ležet v přítomnosti Syna, aby dozrála, předtím než ji kombajn může sebrat.

19 Tedy, ty události, které vidíme, že probíhají, jsou rozhodně ukázány v Bibli, pro každý věk. My si myslíme, že je to všechno v nepořádku, ale není, všechno se pohybuje přesně v souladu s Božím Slovem.

Tedy, Bible je knihou, která se liší od každé jiné posvátné knihy. Neexistuje žádná jiná taková kniha, jako je Bible, protože Bible, to je Bůh ve formě slova, vidíte. Slovo je vyjádřenou myšlenkou. Boží myšlenky ho vyjadřují, Jeho slova skrze proroky; a oni psali Bibli, která je ve formě slova. A Ježíš to nazval „semenem“. A každé semeno zrodí podle svého druhu, pokud je ve správných podmínkách, ve správné atmosféře. No, tato Kniha je... Tato Kniha proroctví předpovídá budoucí události. Tato Kniha obsahuje celé zjevení Ježíše Krista. Nemůžete k tomu přidat ani z toho ubrat, a každé zjevení musí přicházet skrze ni. Vidíte, to musí být Slovo.

20 A tak lidé říkají: „Měl jsem zjevení.“ Ano, víme, že Josef Smith a mnozí další měli zjevení a tak dále, ale bylo to v rozporu se Slovem.

Pokud to pochází od Boha, musí to přijít v souladu se Slovem, protože to musí potvrdit nebo dokázat Boží přítomnost. A On všechny tyto věci předzvěděl, jelikož... Skrze své předzvědění On ustanovil, předem ustanovil (V Bibli se tomu říká „předurčil“) každý věk na jeho místo a každého člověka na jeho místo, a každého posla na jeho místo. On je Bůh; ďábel ho v ničem nedokáže přelstít. On je Bůh, a On všechno určil, aby se všechno stalo, a to přesně zapadá do linie s Jeho Slovem.

A tak, pokud to můžeme vidět v Jeho Slově, v jakém věku a v jakém čase žijeme, budete to vidět rovnou tady v Bibli, ohledně tohoto věku, co bychom měli... co se má v tomto čase stát.

21 Tedy, jiné knihy... Nacházíme spoustu knih, které lidé nazývají „posvátné knihy“ a podobně; a já jsem četl Korán a mnohé jiné. Ale podívejte, jejich posvátné knihy, to jsou jenom kodexy etiky, mravů nebo teologie.

Ale tato Kniha je proroctvím, ona se od každé jiné knihy liší. Bible je Slovem Božím předvídajícím budoucnost. Ona předpovídá, protože ona varuje předem.

Když Bůh něco posílá, On říká a zaslíbil v Bibli, že nedělá na zemi nic, dokud to nejdříve nezjeví svým služebníkům prorokům, to je Amos 3:7. A Bůh nemůže lhát. On to zjevuje, to byl Jeho způsob, jak to dělal v průběhu všech věků. A On po této stránce nikdy neselhal.

22 Tedy, je nám zaslíbeno pro ty poslední dny, že nastane obnova. Nebude to žádná církev, žádná denominace, metodistická, baptistická, presbyteriánská, letniční, ony nikdy (ve svém současném stavu) nejsou schopny přivést tuto církev k nevěstě. Ony to nejsou schopny docílit, neuspějí v tom. Jdou si přespříliš po krku a vplížila se mezi ně světskost a tak dále, a umřely uprostřed své dráhy. A tak Bůh to ví.

A ohledně zjevení tohoto Slova, jeden říká: „Dobrá, já to mám. Chvála Bohu, je to takhle.“ A je to přesně tak jako tehdy, když Ježíš přišel poprvé; každý měl nějakou nauku, každý to měl. Ale bude to muset být něco, co nám bude posláno od Boha. A Bůh to zaslíbil. A jediný způsob, jak to udělá, je, že se bude držet stejného vzoru. On nám zaslíbil poslat na zem v těch posledních dnech podle Malachiáše 4 proroka, který navrátí srdce lidí zpět... srdce dětí znovu zpět k apoštolským otcům. On to zaslíbil ve svém Slově. Lukáš 17 a mnoho dalších míst, kde to zaslíbil; co udělá v těch posledních dnech, aby tuto věc přivedl k potvrzenému Slovu.

23 Vidíte, člověk může říct cokoliv, ale dokud to Slovo Bůh nevyloží... Vidíte, no, my máme naše vlastní výklady a říkáme, že to znamená toto. A metodista říká toto a baptista říká tamto a letniční říká toto a jednotář říká tamto a dvojiční říká toto. A, ó, tady to máte. Ale Bůh nepotřebuje žádného vykladače; On si je svým vlastním vykladačem. On vykládá své vlastní Slovo tím, že ho potvrzuje v tom věku, pro který bylo určeno, v tom věku, pro který bylo dáno.

My nežijeme v letničním věku, žijeme v jiném věku. Vidíte, nežijeme v metodistickém věku, žijeme v jiném věku. My žijeme a dospěli jsme sem nahoru do věku nevěsty, do vyvolání z církve a do jejího shromáždění kvůli vytržení. To je věk, ve kterém teď žijeme. A podle mého upřímného názoru je to čistá pravda.

24 A tato kniha je knihou prorocví. Těm, kteří jí věří, je přikázáno, aby si jí vážili a četli ji a věřili jejímu Autorovi, protože každé slovo, které je v ní napsáno, se musí uskutečnit. Všechno, co bylo zaslíbeno, se musí uskutečnit, protože to je Ježíš Kristus v každém *jednotlivém* věku. Tentýž, který byl včera; byl to Ježíš Kristus, který byl v Noem; byl to Ježíš Kristus v Mojžíšovi; byl to Ježíš Kristus v Davidovi; byl to Ježíš Kristus v Josefovi; je to Ježíš Kristus, ten stejný včera, dnes i na věky. A je to Ježíš Kristus uprostřed svého lidu dnes, konající věci, které zaslíbil, že bude v tomto věku dělat. Je to Ježíš Kristus.

Ale církve se stala tak naškrobená, a tak se vzdálila, jak to řekl tady ten bratr. A naše církve se stávají stejné, takže musíme mít něco, co by s námi zatřáslo zpět ke Slovu. A jak můžeme vědět, že se to stane? To musí přijít podle Božího vlastního plánu. To nemůže přijít skrze nějakého laika, to nepřijde skrze obchodníka, to nemůže přijít skrze církve. Bůh stanovil svůj plán.

25 Nedávno jsem hovořil tady ve Shreveportu, bylo to vysíláno národním rozhlasovým vysíláním po celé zemi, na téma: „Snažit se konat Bohu službu aniž by to byla Jeho vůle.“ David se snažil přenést Boží truhlu zpět domů. On byl pomazaným králem. No, on se radil se svými zástupci, se svými veliteli tisíců a desetitisíců, a tak dále. A oni všichni říkali: „To je Slovo Páně.“ A radil se s kněžími: „To je úžasné.“ A všichni byli tak inspirováni, že křičeli a konali všechny náboženské akty, jaké jen existovaly. A bylo to úplně v rozporu s Boží vůlí, protože tam v zemi byl prorok jménem Nátan, a oni se s ním vůbec neporadili. A zjistili jsme, že to nefungovalo, i když byli upřímní a snažili se konat Bohu službu.

26 A můžete být jakkoli upřímní, ale dokud si neuvědomujeme, co děláme, pak budeme bojovat na prázdno. Vraťte se ke Slovu Božímu a uspořádejte se podle něho a pak jděte; a uvidíte. Je to jako s vojákem, on neví, co má dělat, dokud k tomu neobdrží příkazy. My musíme být křesťanskými vojáky a obdržet příkazy z Bible teď pro tuto hodinu; ne včerejší příkaz, příkaz z předchozího dne, ale příkaz pro dnešní den (jakým směrem se ubíráme). Zjistěte, v jaké hodině žijeme.

A tyto současné události kolem nás probíhají příliš rychle, a jednoho dne zjistíme, že jsme byli zanecháni a nemáme nic a budeme polapeni a zpečetěni znamením šelmy, dřív než si to uvědomíme.

27 Tedy, musíme s trpělivostí na tyto věci očekávat, protože ta prorocví, která jsou zaslíbena, každé z nich se musí vyplnit ve svém věku. Protože nám předpovídá, ten Autor to předpověděl předtím, než se toto stalo, a my čekáme, abychom Ho viděli, jak to znovu udělá. Jaký je to čas, ve kterém žijeme! Je to jako s kalendářem; do kalendáře se díváte, abyste zjistili, ve kterém dni roku žijete, a do Boží Bible se díváme, abychom zjistili, v jakém žijeme věku. Nežijeme v metodistickém věku, baptistickém věku. Žijeme ve věku nevěsty, vyvolání, přivedení zpět k Bohu skrze kanál, kterým On to zaslíbil přivést zpátky. On zaslíbil, že to udělá.

Ale tak jak to bylo v každém věku, lidé dovolí lidem, aby tomu dávali vlastní výklady na základě teologie, a nebudou věřit Božskému potvrzení této věci (a to je Boží výklad); ne to, co říkám já, nebo co říká někdo jiný; ale to, co Bůh zaslíbil a co Bůh koná, to dokazuje, že je to Bůh, který podává svůj vlastní výklad svého Slova.

28 Oni řekli vám letničním, před pětačtyřiceti, padesáti lety... Vaše matky a otcové, když byli opravdovými letničními, oni z organizace vyšli a tu věc prokleli a opustili ji. A potom se jako pes, který se vrací zpět ke svým zvratkům, do toho rovnou znovu vrátili. Udělali přesně to, co zabilo církve, a vy jste se toutéž věcí sami zabili. Nemám nic proti lidem, kteří tam jsou, vůbec nic proti nim; jedná se o ten systém té věci, který to způsobuje.

Doma... Vracím se domů... já takové věci ve shromáždění jiných lidí nekážu. Ale chystám se kázat na

téma „Hadova stezka“. A pokud dostáváte ty pásky, tak si to poslechněte.

29 A všimněte si, oni přehlédli, že se potvrzení proroctví Božího Slova vyplnila. Kdyby ti kněží... Oni to měli úplně přesně sestavené, jakým způsobem Mesiáš přijde; oni věděli, co se stane. Farizeové měli svou představu, Saduceové, Herodiáni, a, ó, oni měli své vlastní představy. Ale On nepřišel... On přišel v rozporu s každou z nich, avšak přesně v souladu se Slovem. Ježíš řekl totéž, když byl tady: „Kdybyste znali mě, tak byste znali můj den. Kdybyste znali... Vy říkáte: ‚No, Mojžíši! Máme Mojžíše.‘“ A On řekl: „Vždyť kdybyste věřili Mojžíšovi, věřili byste mně; protože on o mně psal.“

Ale, podívejte, když Bůh potvrdil přesně to, co zaslíbil, oni si to představovali nějakým důstojným způsobem, jak by měl Ježíš přijít, a... mám na mysli Mesiáš. Mesiáš měl přijít rovnou do jejich skupiny, jinak to nebyl Mesiáš. No, téměř stejně je to i dnes: „Jestli se nedíváš přes moje brýle, pak se nedíváš vůbec.“ Vidíte, a tak to je. To je pravda. Neradi si to připouštíme, ale je to čistá pravda.

30 K Židům 1:1, Bůh v dávných dobách napsal Bibli svým vlastním zvoleným způsobem. On ji nikdy nepsal pomocí teologů a ani ji skrze teology nevykládá. Nikdy neexistovala taková doba, aby teologové obdrželi výklad Božího Slova. Výklad přichází pouze k prorokům. A jediný způsob, jak se budeme moci někdy dostat ven z tohoto zmatku, je, když nám Bůh pošle toho proroka; přesně tak, je to jediný způsob, jak to může být docíleno. Uvěřili tomu, očekávali na to, a pak se to vyplnilo.

Rozumíte, ona nebyla psána člověkem, ale byla napsána Bohem. Není to kniha nějakého člověka, není to kniha nějakého teologa. Je to Kniha Boží, která je knihou proroctví psanou skrze proroky a vykládanou skrze proroky. Bible říká: „Slovo Páně přichází k prorokům.“ Přesně tak!

31 Jak nádherně to bylo vyobrazeno, nebo demonstrováno, když Ježíš přišel na zem a Jan byl prorokem toho dne, a on prorokoval. Oni řekli: „Ó, ty nám chceš říct, že Bůh zruší naše zdejší velká sdružení a všechny tyto věci? A že přijde čas, kdy už se v našich chrámech nebudou konat bohoslužby?“

On řekl: „Přichází čas, kdy si Bůh udělá oběť z Beránka Božího, člověka.“ A řekl, že když přijde, že Ho pozná. A řekl... On si byl svým poselstvím tak jistý, že řekl: „On už stojí přímo mezi vámi, a vy o tom nevíte. Je přímo mezi vámi, a vy o tom nevíte.“

A jednoho dne, když Ježíš přišel, Jan pozvedl oči a uviděl nad Ním to znamení a řekl: „Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa.“ A právě v té chvíli si Ježíš uvědomil, že byl před lidmi potvrzen. Tedy, On byl Slovem; pochybovali bychom o tom? Bible říká, že On je Slovo: „Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh. A to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“ A tady On je... Tady je Slovo na zemi (Podívejte! Dokonale!) a vstupuje rovnou do vody k prorokovi.

32 Je to tak, Slovo vždy přichází k Jeho prorokovi. A tak nemůžeme očekávat, že přijde k teologům. Nemůžeme očekávat, že přijde k denominacím. Ono musí přijít Božím kanálem, o kterém nám bylo předpovězeno, že to skrze něj přijde, a to je jediný způsob, jak to vždy přijde. Bude to nenáviděno, pohrdáno, odmítnuto. Když to přijde, bude to odhozeno stranou, a všechno možné, ale Bůh to přesto uskuteční. Bylo to odmítnuto v Ježíši Kristu, bylo to odmítnuto v Janovi, bylo to odmítnuto u Jeremiáše, bylo to odmítnuto u Mojžíše. Vždycky to tak bylo. Ale Bůh se pohybuje přímo vpřed takovým způsobem, jak to zaslíbil. Ano, přátelé, a On po této stránce, aby to udělal znovu tímto způsobem, nikdy nezklame.

33 Člověk, který měl vidění nebo slyšel Jeho hlas, tomu nikdy úplně neporozuměl. V mnoha případech to nevěděl, protože byl jen Božím nástrojem. Byly to Boží myšlenky, které byly vyjádřeny lidskými rty; Slovo je samozřejmě vyjádřenou myšlenkou. Bůh si sám vybírá skrze svůj předurčený výběr. On to dělal v každém věku, On určil muže, pro každý věk. Jako v případě Mojžíše, když měl vyplnit to, co On řekl Abrahamovi. Mojžíš se narodil jako dítě, které pro to bylo vhodné; on za to nemohl, že byl takový. On se tak narodil, protože se narodil kvůli tomu účelu.

A tak shledáváme, že to Bůh dělá v každém věku. Bůh si sám vybírá skrze svůj vlastní předurčený výběr, vybírá si své proroky a věci pro ten *určitý* věk. Určuje jeho povahu, přirozenost toho muže, styl kázání toho muže, aby uctil jeho dar; a všechno, co On dělá, je proto, aby to splnilo požadavek toho dne. Bůh toho muže stvoří a pošle ho. A v Jeho vlastním rozumu, jak jsem to kázal včera večer, my jsme zárodkem Božího genu. On věděl, že ten člověk tam v tom věku bude, ještě předtím než vůbec vznikla nějaká molekula nebo světlo nebo cokoli jiného zde na zemi.

34 Protože vy jste genem vašeho otce, a byli jste ve vašem otci, i když s vámi váš otec neměl společenství, protože... Vy jste tam byli, ale nevěděli jste o tom, a ani on o tom nevěděl; ale byli jste projeveni, abyste mohli... aby s vámi mohl mít společenství. A když jste se znovuzrodili, zrodili jste se z věčného života. A to je ta jediná forma věčného života, a je to život Boží, *Zoe*, řecké slovo „*Zoe*“, jenom jedna forma věčného života.

A tak jestli jsi synem Božím nebo dcerou Boží, byl jsi v Bohu po celou dobu. Ale On věděl, v jakém lůžku a v jakém čase budete zaseti. A tak teď jste učiněni stvořením, synem Božím, projeveným synem a dcerou Boží, abyste čelili výzvě této hodiny, abyste potvrdili pravého a živého Boha této hodiny,

poselství, které v tomto čase vychází. To je pravda! Vy jste tím byli učiněni před založením světa. Pokud ne... pokud jste nebyli tímto způsobem vyvoleni, tak to bez ohledu na to, jak velmi se to snažíte napodobit, nikdy nedocílíte. Jak můžete dostat z řepy krev, když v ní krev není?

35 A proto bych chtěl říct ohledně... Lidé si stále myslí, že my na ty ženy křičíme ohledně krátkých vlasů a lidé mi ohledně toho, že to říkám, říkají: „Ty si zničíš svou vlastní službu.“ Zničí službu, kterou sám Bůh předurčil? Ať je to ode mne vzdáleno! A když lidé slyší Slovo Boží... Když je v lůně matky počato dítě, když se tam dovnitř dostává ta jedna buňka, pak na ní vyrůstá další buňka. Není to jedna buňka z člověka, další ze psa a ta další z kocoura a další z něčeho jiného; je to stoprocentně a jednoznačně lidská bytost. A když je člověk narozen z Duchu Božího, on do svého života nic nevkládá. Je to neposkvrněné Slovo Boží potvrzené pro tu hodinu. On bere celé Slovo Boží, nepřidává k tomu žádné vyznání víry ani nic jiného. Je to čistě neposkvrněné Slovo Boží projevené mezi námi.

36 Podívejte se do Bible a potom uvidíte, ve kterém věku žijeme, když zpozorujete ty velké věci, které se projevují. Jestliže Bůh zaslíbil, že to udělá, On to vždy dělá na konci každého věku, když církev dojde k místu, kde je třeba se otočit, a když se církev odvrátila od Slova zpět do hříchu a světskosti. A světskost je hřích. Bible říká: „Pokud milujete svět nebo věci tohoto světa, láska Boží ve vás ani není.“

Když jsem včera večer mluvil, hovořil jsem o té oběti, která byla přinášena, o Beránkovi. Mělo to být sedm dnů, což znázorňuje sedm věků církve. Neměl tam být mezi těmi lidmi nalezen žádný kvas, žádný kvas po sedm dnů. To znamená, že k tomu není nic přimícháno; je to nekvašené, neustále. A my se nechceme smíchat s žádným věrovyznáním, žádným kvasem a takovými věcmi. Nechceme se smíchat se světem. Musí to být nekvašený Boží chléb, Slovo Boží, neposkvrněné Slovo Boží, přičemž: „Člověk bude živ každým Slovem pocházejícím z úst Božích.“

37 Naše denominační systémy a rozdíly a takové věci do nás vložily kvas, a *to a tamto* a svět a módu. A, ó, dostalo se to do takového stavu, že máme téměř všude Hollywood. A nakonec to dopadne tak, jak se to stalo v Anglii, a výzva k oltáři se bude stydět. Aj! Jak to řekl bratr: „Jak můžeš dostat tu rybu do toho člunu?“ Je to pravda.

My musíme mít Evangelium kázané v plnosti, s mocí Boží, aby to potvrdila v souladu se zaslíbením pro ten věk a aby dokázala, že to je přesně Boží vůle. Mimo to jsi jenom nějakým členem církve, bez ohledu na to, jak moc usiluješ, jak se snažíš konat Bohu službu. Můžeš chodit do kroužku šití, tak jako můžeš být věrný své církvi; ale pokud v tobě nebyl předurčen ten zárodek věčného života, abys byl synem a dcerou Boží, pak vyrosteš jako něco zdeformovaného; ale nikdy nebudeš opravdovým ryzím synem nebo dcerou Boží.

38 Často opakuji můj krátký příběh o malém orlovi. Jak jednou ten farmář nasadil kvočnu a měl... Doufám, že vám to nezní rouhavě. Ale farmář nasadil kvočnu a jí do té snůšky chybělo jedno vejce. Pochybuji, že někdo z vás ví, co to je snůška vajec, kolik vajec to obnáší. Ale v každém případě mu jedno vejce scházelo, neměl jich dost. A tak ukradl vejce z hnízda orlici; ona snesla dvě vejce. A on dal to vejce pod tu kvočnu.

A když se to orlíče vylíhlo mezi těmi všemi kuřaty, byl to takový komický pták. On tomu kvokání té slepice nerozuměl; nebyla to řeč, která by se mu zamlouvala. A ona hrabala na dvorku a žrala to, co bylo na dvorku, ale to nebyla potrava pro něj. On byl mezi nimi jako nějaké ošklivé káčátko. Kvočna kvokala a on tomu nerozuměl. Ona šla tam a jedla tohle a jedla tamto, a on tomu nerozuměl. A jednoho dne jeho mamka... nebo pro vás spíše matka. My na jihu říkáme „mamka“.

A tak, jeho matka věděla, že snesla dvě vejce, a bylo tam jenom jedno. A tak začala to další hledat. Kroužila nad celou krajinou a nakonec proletěla nad tím dvorkem. A tam ho uviděla, jak chodí za tou starou kvočnou. Zakřičela: „Chlapče! Ty nejsi kuře. Ty jsi orel!“ A to mu znělo správně. Proč? On byl od začátku orlem.

39 A když muž nebo žena, kteří seděli pod těmi vyznáními víry a ve studeném a formálním náboženství, jestliže ten dotyčný je určený, aby byl Božím synem a uvidí Slovo Boží kázané v moci a jak ho Bůh potvrzuje; on je od začátku orel, on k tomu poběží tak jistě, jako že dva krát dva jsou čtyři. On za to nemůže, protože jeho samotná přirozenost miluje Slovo Boží. Je mi jedno, co kdokoliv říká; když on uvidí Slovo Boží, jak se projevuje, on k němu poběží, protože je malým orlem.

A když spolu dál mluvili, on řekl: „Maminko, jak se odsud dostanu nahoru?“

Ona řekla: „Jen vyskoč; já tě chytím.“

A to je všechno, co musíš udělat ty, pouze jeden skok na svých nohou, jeden skok k Bohu, k jednomu zaslíbení: „Pane Ježíši, věřím Ti celým svým srdcem. Věřím poselství této hodiny. Vidím, jak je potvrzeno, a vím, že je pravdou.“ Vyskoč na nohy, Maminka tě chytí. Nestarej se; jsi orel, ona tam bude, aby tě podržela.

40 No, uvědomujeme si, že žijeme v ohromném a velkém čase, aniž by jediná z pravd této Bible... věřící to viděli potvrzené; to samotné potvrzení této věci je důkazem, že v tom je Bůh. Stoprocentně! Je to tehdy, když zaslíbené Slovo... Boží zaslíbení je oznámeno. Semeno vyklíčilo a oni to vidí a věří tomu. A ti ostatní to prostě uvidět nemohou; oni budou jaksi jenom sedět a koukat se na to.

Víte, kázal jsem dost tvrdě v celé této oblasti, takže by tady v této oblasti neměla být jediná žena s ostříhanými vlasy. Ale pokaždé, když se vracím, jich je víc. Co se to děje? Něco není v pořádku! Víte, že Slovo to říká! *Namítnete: „No, na tom přece nezáleží.“* Na tom záleží!

41 Jeden skvělý bratr *mi* řekl: „Vložím na tebe ruce, bratře Branhame. Miluji tě. Ale ty ruiniješ svou službu.“ Řekl: „To není tvoje věc o tom těm ženám říkat.“ Řekl: „Ať to dělají pastoři.“

Řekl jsem: „Ale oni to nedělají.“ Řekl jsem: „Tedy...“

On řekl: „Dobře, ale to není tvé poslání, ty se jen modli za nemocné.“

Řekl jsem: „Čí úkol to pak je? Byl jsem povolán, abych kázal Evangelium.“

On řekl: „Vložím na tebe ruce a poprosím Boha, aby to od tebe vzal.“

Řekl jsem: „Pokud ty mi dovolíš, abych také já na tebe vložil ruce,“ vidíte. A řekl jsem: „Já se budu modlit, aby ti Bůh otevřel oči, abys to uviděl.“ A tak, je to pravda!

On řekl: „Měl bys kázat... lidé věří, že jsi služebník, prorok Boží.“ Řekl: „Ty bys ty ženy měl vyučovat, jak mají obdržet velké dary a jak prorokovat, a tak dále.“

Řekl jsem: „Jak je můžu učit algebru, když ani nechtějí věřit abecedě?“ Je to pravda! A tak to dělat nemůžete. A tak je to prostě v každém... Je to tak. Jestli neumíš dělat ani ty běžné věci, jak potom budeš dělat ty duchovní věci? Ty běžné věci. Samozřejmě! Bratře, sestro, možná to zní jako vtip, ale to je Evangelium! To je pravda Evangelia. Je to tak!

42 Všimněte si, dnes zjišťujeme, že lidé... Existuje mnoho lidí, kteří tomu prostě nemohou uvěřit, dokonce lidé naplnění Duchem. Teď vám řeknu něco, co vás zarazí. Křest Duchem svatým neznamena, že vejdete dovnitř, vůbec ne, ne tímto způsobem, to nemá nic společného s tvou duší. To je křest, vidíte. Tady je ta vnitřní duše, tady uvnitř, která musí pocházet od Boha. Ale vně máš pět smyslů a pět vstupů, aby ses kontaktoval se svým pozemským domovem. Uvnitř máš ducha, a k němu máš *rovněž* pět vstupů: tvoje svědomí a láska, a tak dále, pět vstupů k tomu duchu. Zapamatujte si, v tom duchu můžete být pokřtěni opravdovým Duchem Božím a stále být ztraceni. Jedná se o duši, která žije, která byla Bohem určena.

Copak Ježíš neřekl: „Mnozí ke mně v ten den přijdou a řeknou: ‚Pane, copak jsem nevyháněl ďábly, nedělal velké a mocné skutky, neprorokoval a neměl velké Boží dary?‘“ On řekne: „Odejděte ode mě, vy, kdo konáte nepravost, nikdy jsem vás neznal. Mnozí v ten den přijdou.“

43 Copak Kaifáš neprorokoval? On byl ďábel. Shledáváme, že... A ti kněží, ti významní muži, kteří měli být v těch dnech velkými vůdci, s pokorou a se vším ostatním, ale oni neviděli Slovo Boží, jak se před nimi projevilo.

Mohli bychom jich vzít celou řadu, které jsem si tady poznamenal. Jak to bylo s Balámem? On byl... Řeknete: „Bůh mění svůj názor.“ On svůj názor nemění!

Když Balám vyšel jako prorok a přišel tam biskup, kazatel, jakkoliv ho chcete nazvat; on byl velkým člověkem. Ale když se radil s Bohem ohledně toho, jestli tam má jít a proklít Izrael (a on je především neměl rád), a tak žádal o to, aby mohl jít. Bůh mu řekl: „Nechod!“

A pak poslali hodnostáře, několik... možná biskupů nebo presbyterů nebo něco takového, s lepším vzděláním, aby ho přesvědčili. On se znovu šel ptát Boha. Ale Boha se podruhé ptát nemusíte! Když to Bůh řekne jednou, to stačí! Nemusíte už na nic čekat.

Rebeka nečekala, aby dostala další pokyn. Oni se jí zeptali: „Půjdeš?“

„Ať se ona vyjádří.“

Ona řekla: „Půjdu!“ Ona byla mocně inspirována Bohem. Ona se stala jednou z kněžen Bible za své jednání na základě impulzu Ducha Božího, který na ní působil, aby přijala to, co bylo absolutní pravdou, a ona tomu uvěřila.

44 Tedy, zjišťujeme, že Balám to samozřejmě nemohl vidět. On šel a podíval se na ty lidi a řekl: „No, moment! My jsme tady velcí, významní lidé, a vy jste jen nějaká rozptýlená skupina.“ Vidíte? „Ale všichni věříme stejnému Bohu.“

To je pravda. Oni věřili tomu stejnému Bohu, oni všichni uctívali Jahveho. Pohledte na Balámovu oběť: sedm oltářů, dokonalé Boží číslo; sedm církví, vidíte; sedm beranů, to mluví o příchodu Páně. Fundamentálně, on byl stejně fundamentální jako Mojžíš; ale, podívejte, tam scházelo Božské potvrzení. I když oba byli proroci.

Ale pod Mojžíšovou službou tam působil nadpřirozený ohnivý sloup, to světlo, které se vznášelo v táboře. Bylo tam Božské uzdravení, bylo tam v táboře zvolání Krále, velká znamení, Božská uzdravení, zázraky a věci, které se mezi nimi děly. Bylo to znamení živého Boha uprostřed Jeho lidu.

Fundamentálně byli oba v pořádku. A Balám se snažil ty lidi přesvědčit, uhranout je do toho. Kdy? Krátce předtím než se přiblížili k Zaslíbené zemi. Ještě den nebo dva a už by byli v Zaslíbené zemi.

45 Ale teď se bojím... Toto je tvrdá poznámka; v jednom z těchto dnů za to budu zastřelen. Ale zapamatujte si toto: že církve jsou uhranuté tou ekumenickou radou; on vás bere rovnou do toho a říká: „Jste stejná skupina.“ Vy nejste ta stejná skupina! Vyjděte z toho neřádu a oddělte se! Samozřejmě; to je pravda. Máme se od toho neřádu držet daleko, tak daleko jak jen můžete.

Balám řekl: „Jsme... ať se naše děti mezi sebou žení a vdávají, protože koneckonců věříme stejnému Bohu.“

„Jak mohou jít dva spolu, pokud se neshodnou?“ Jak můžete jít s Bohem, aniž byste souhlasili s Jeho Slovem? Jak k němu můžete přidávat vyznání víry a všechno možné, když vám bylo určeno, abyste to nedělali... nebo přikázáno, abyste to nedělali? To nemůžete dělat. Nemůžeš to v žádném případě dělat, bratře, sestro. Nemůžeš míchat kvas s tím, co je nekvašené. Olej s vodou se nesmíchá. Tma se světlem se nesmíchá. Světlo je tak mocné, že prostě vytlačí tmu ven.

46 A tak to nemůžeme míchat dohromady. Ani s tím nemůžete smíchat hřích tohoto světa. Nemůžete smíchat dohromady Církev a denominaci. Nemůžete smíchat Církev s vyznáním víry. Nemůžete smíchat svět a Evangelium. To se nesmíchá! „Vyjděte z jejich středu a oddělte se,“ praví Pán „a já vás přijmu. Budete mými syny a dcerami a já budu vaším Bohem.“ My to nejsme schopni dělat, dokud nejsou tyto věci projeveny, a Slovo Boží pro tuto hodinu není prokázáno jako pravdivé. Kráčejte v těchto šlépějích.

47 Letnice, právě proto Luther přišel o své poselství. Takovým způsobem Wesley přišel o své poselství. Rozumíte, kdyby Wesleyova církev pokročila dál, stali by se letničnickými. Kdyby Luteránská církev pokročila dál, stali by se metodisty, rozumíte. A kdyby teď letničnickí šli dál, byli by nevěstou. Ale pokud se loudáte a vracíte se do světa takovým způsobem, jak to teď děláte, budete ztraceni! Budete pouze slupkou a stéblem, které má být spáleno. Vy o tom víte. On shromáždí svou pšenici do sýpky, ale plevu spálí neuhasitelným ohněm, přestože byla nositelem. Ona to opravdu nesla, ale život ji opustil. A jakmile se to stalo listem, tak to pokračovalo dál, aby se z toho stalo něco dalšího, dokud to nedospělo do své plné postavy.

A stejně tak bude církev procházet skrze ospravedlnění, posvěcení, křest Duchem svatým (navracení darů) a rovnou dál do zformování obrazu Kristova. Kristus je Ženich, církev je nevěsta, a nevěsta je částí Ženicha. Bude to muset být Církev Slova, ne denominační církev. Bude to Církev Slova; Slova, které bylo oznámeno skrze potvrzené Slovo Boží.

48 Balám v tom nedokázal vidět žádný rozdíl. Mnozí lidé rovněž nedokážou.

Faraó to nedokázal vidět, i když to bylo potvrzeno přímo před ním.

Dátan to nedokázal vidět. Dátan tam přišel a viděl Mojžíše, on to věděl. On tam přišel a řekl: „Vy si myslíte, že jste v tomto zástupu lidí ti jediní. Vždyť celé shromáždění je svaté.“ Bůh nikdy takto nejednal. On to měl přece dobře vědět. A on řekl: „No, celé shromáždění je svaté. A vy se ze sebe snažíte udělat jediný oblázek na pláži“ — kdybychom proto použili dnešní pouliční výraz.

A Mojžíš věděl, že Bůh ho tam kvůli tomu poslal. Řekl: „Pane...“ padl *na tvář* u vchodu do svatostánku.

A Bůh řekl: „Oddělte se od nich.“ A pohltil je.

49 A zapamatujte si, ten hřích, kterého se Izrael dopustil (skrže tu Balámovu výpověď: „Všichni jsou na tom stejně.“), ten hřích nikdy nebyl Izraeli odpuštěn. A pohledte, dovolte mi, abych vám ukázal zarážející obraz: ze dvou miliónů, kteří opustili Egypt, dva z nich vešli do Zaslíbené země. Každý z nich jedl tu stejnou věc, všichni tančili v Duchu, všichni měli všechno společné; ale když nastal ten čas oddělení, Slovo provedlo oddělení. Stejně je to i dnes! Slovo vykonalo oddělení! Když přišel ten čas, on řekl: „No co, my jsme tady...“

Je to tak blízko, podívejte, Bible říká: „V těch posledních dnech budou ti dva duchové,“ Matouš 24:24, „budou tak blízko, že by to svedlo i samotné vyvolené, kdyby to bylo možné.“ Ta pleva vypadá úplně přesně jako pšenice, ale není to pšenice, vidíte. Není to pšenice, ale vypadá úplně stejně jako ona,

vidíte. Tak blízko, že by to svedlo i samotné vyvolené. Vy jste udělali denominaci a zapadli do té denominace a uschli jste a umřeli, a pšenice postoupila rovnou dál skrze... Vidíte, to je naprostá pravda! Je to nosič, ale ne pšenice.

Zapamatujte si, pšenice jde stále kupředu. Ve zmrtvýchvstání všechna ta síla té pšenice vejde rovnou do samotného *zrna* pšenice, zatímco jde vytvořit hlavu, aby mohla vystoupit v tom velkém zmrtvýchvstání.

Nebylo to nikdy odpuštěno!

50 Zastavme se tu na chvíli. Doufám, že vás tím příliš nezarazím. Ale, pohledte, dovolte, že se vás na něco zeptám. Vezměme tohle. Řekněme například, že by tento odhad byl správný. Když sperma... když přichází samec a samice... Kdybyste byli obeznámeni se zkumavkami, nebo s plemenitbou dobytka a tak dále, pak byste zjistili, že ze samce při výronu vychází asi milion zárodků. A výron ze samice přináší asi milion vajíček. Ale věděli jste, že jen jedno z nich je plodné? Ta malá telátka nebo cokoliv to je, v těch milionech zárodků, v tom milionu zárodků tam bude ten jeden zárodek, který si proklestí cestu mezi těmi ostatními zárodky a dojde až tam, kde si najde to plodné vajíčko a zaleze do jeho vnitřku, a ty ostatní umřou. Jeden z nich je určen k životu, ty ostatní ne, i když jsou úplně stejné. Jeden z milionu!

A co kdyby to tak platilo pro dnešní večer? Na světě žije údajně, nakolik vím, pět set milionů křesťanů, asi něco kolem tohoto čísla. Kdyby tedy dnes večer nastalo vytržení, tak by to z těch, kteří jsou naživu, bylo jen pět set lidí. No, tolik lidí zmizí téměř každý den, kterých se nemůžou dopočítat. Nevěsta by byla vzata a my bychom se divili, co se to stalo; a lidé by pokračovali dál a kázali a říkali, že dostávají tohle a tamto a ještě něco jiného, a podívejte, jaké svedení by to bylo. Říkám, že by to tak mohlo být; neříkám, že to tak je, já nevím, já nemám autoritu, abych něco takového řekl. Bůh je toho soudcem. Ale podívejte, jak jednoduše by se to mohlo stát, při těch všech předobrazech a věcech, pomocí kterých by se to mohlo dokázat.

51 Proč to neviděl Chóre? Proč to neviděl Dátan?

Proč to neviděl Achab? Když Achab... Když k Achabovi přišel Jozafat, řekl: „Achabe, máme problémy. Víš, že Bůh nám dal tuto zem? Jozue nám ji rozdělil. Víš, že ten kus země tady na severu, kterou zabrali Syřané, že to je naše země?”

„Ano!”

„Naše děti hladoví a Syřané (naši nepřátelé) krmí své děti, plní jejich břicha pšenicí, která patří nám.” Biblicky to bylo správné. On řekl: „Pomůžes mi tam jet a zabrat tu zem?”

No, někdy se dobrý člověk může dostat pod vliv toho špatného a podvolí se. Raději dávej pozor, církvi, dávej opravdu pozor.

52 No, ta první věc, víte, Jozafat, jako velice zbožný muž, řekl: „Dobře, samozřejmě, měli bychom *tam* jít, naše církve, jsme stejnými lidmi.” Ale oni nebyli stejnými lidmi! Ne! On řekl: „Dobrá, naše církev je vaší církví, náš lid je vaším lidem. Samozřejmě, půjdeme, ale poradme se nejdřív s Hospodinem.”

A tak on řekl, Achab řekl: „Samozřejmě, měli jsme na to pomyslet *hned*. Dobře, tedy...”

„Je tady nějaký prorok Hospodinův?”

On pověděl: „Mám jich plný seminář. Mám jich tady čtyři sta, těch nejlepších, jací existují, oni všichni mají tituly Ph.D., LL.D., dvojnásobné L.D., a všechno ostatní, co s tím souvisí. Každý z nich...” Zapamatujte si, to byli Hebrejští proroci, ze školy proroků.

Řekl: „Přived' je, tedy; poslechneme si je.”

53 No, tuším, že to byl Sedechiáš (ten velký ředitel, biskup těch všech), který tam přišel, a měl inspiraci. On měl inspiraci, přesně tak. On tam přišel a udělal si dva velké železné rohy. Řekl: „Víte co, ‚Tak praví Pán, vezmeš si tyto rohy a úplně Syřany z této země vyženeš.’”

No, ti všichni ostatní také prokovali: „To je čistá pravda!” Každý z nich, celý seminář, v souladu. Vidíte?

Achab řekl: „Vidíš?”

Jozafat, jako tak trochu duchovní člověk, víte, on ještě úplně nevyschnul, pověděl: „Není tady ještě někde nějaký jiný, se kterým bychom se mohli poradit?”

„Proč se chceš doptávat u jiných, když celá ekumenická... celá rada říká, že je to v pořádku?” (Promiňte mi to.) „Ti všichni říkají: ‚To bychom měli udělat.’” Vidíte? „To je to, co bychom měli udělat.”

On řekl: „Ale není někde ještě nějaký další?“ Ten podivín, víte.

A on řekl: „Ano, je. Je *tu* ještě jeden, Micheáš, syn Jemlův, ale já ho nenávidím.“ Tak je to vždycky. „Já ho nenávidím, protože on vždycky naše lidi vyplísí a mě proklíná a říká o mně samé špatné věci. Já toho člověka nenávidím.“

Jozafat řekl: Ó, ať tak král nemluví,“ řekl, „přiveďte ho.“

54 A tak někdo šel za synem Jemly, někdo z biskupů nebo někdo z těch starších; šel tam a řekl: „No, poslouchej, chceš se vrátit zpátky do té organizace? Pak mluv to samé, co říkají oni a oni tě přijmou zpátky.“

Ale stalo se, že Bůh tam měl muže, kterého oni svýma rukama zmanipulovat nedokázali; na něm spočívaly Boží ruce. On byl prostě reflektorem Boží pravdy. Řekl: „Jistě,“ řekl, „půjdu tam, ale řeknu jen to, co do mých úst vloží Bůh.“ To je muž Boží. On řekl: „Dejte mi tuto noc.“ A tak přišla noc a Pán k tomu prorokovi promluvil, k tomu malému, bezvýznamnému člověkov. A jak víte, on hned příští ráno přišel.

Řekli: „Co ty na to, Jemlo?“

On řekl: „Jděte,“ řekl, „ale viděl jsem Izrael rozptýlený jako ovce na kopcích, které nemají pastýře.“

Achab řekl: „Co jsem ti říkal! Co jsem ti o tom říkal!“ A řekl...

55 Pak k němu přistoupil ten velký biskup a udeřil ho do tváře a řekl: „Kterým směrem *ode mne* Duch Boží odešel? Já přece vím, že jsem měl Ducha; tančil jsem v něm, dělal jsem všechny tyto věci. Vidíte, měl jsem na sobě Ducha. Kterým směrem odešel?“

No, vidíte, Jemla jako syn Boží nebo pravý prorok Boží, on zkontroloval své vidění se Slovem. Pokud to nesouhlasilo se Slovem, pak to bylo špatné, vidíte. Se Slovem pro tu hodinu, vidíte. Tedy, on řekl, že podle Písma jim ta země patří. Biblicky se zdálo, že všechno je správně, až na jednu věc.

Pamatujte, bylo to jedno Slovo, které způsobilo celý ten neřád, který nastal: Eva zapochybovala o jednom Božím slovu; na začátku Bible jediné Slovo způsobilo ty těžkosti. Ježíš přišel uprostřed Bible a řekl: „Člověk bude žít každým slovem, které vychází z Božích úst.“ Na konci Bible je řečeno: „Kdokoliv jedno slovo odejme nebo k tomu jedno slovo přidá...“

56 To není část Evangelia... Metodisté mají část, baptisté, presbyteriáni, a tak dále, oni měli jeho část; katolíci z něho měli část, Svědci Jehovovi, a všichni ostatní.

Ale jedná se o celé Slovo, o Slovo se vším všudy, Slovo této hodiny; to je to, co se počítá. A my se do toho nikdy nedostaneme, dokud Bůh nepomaže proroka, který se může postavit a sdělit to, a dokud ho Bůh nepotvrdí a nedokáže, že to je pravda. Ale ono to proklouzne mezi lidmi a oni to vůbec nepoznají, prostě tak jak to bylo vždycky.

Vy katolíci, jako Johanka z Arku; vy jste jí upálili na hranici za to, že byla čarodějnici, a pak jste vykopali těla těch kněží, o dvě stě let později, a hodili jste je do řeky. Vy jste nepoznali svatého Patrika a ty ostatní.

Znovu vám to proklouzne mezi prsty, to je ta první věc, víte. Způsobí to Bůh, ale vy vůbec ani nepoznáte, že se to stalo. Rozumíte, On mezitím proklouzne a vybere si svou nevěstu a vezme ji rovnou nahoru a ukradne ji rovnou ze středu lidí.

57 Zjišťujeme tedy, že tento malý Micheáš řekl, že to prozkoumal; on si uvědomoval, že Bůh promluvil skrze opravdového proroka, který byl před ním. A co řekl ten prorok před ním? On řekl toto: „Achabe, protože jsi prolil krev spravedlivého (Nábota), psi budou lízat také tvoji krev, a rovněž Jezábel.“ A to se přesně tak muselo stát, protože to řekl Bůh. Jak by mohl tento prorok prorokovat dobré věci, když se proti němu nakupilo zlo?

Jak já mohu říci tomuto Laodicejskému věku církve dobré věci, když Bůh proti němu mluví? Jsi nahý, ubohý! Říkáš: „Jsem bohatý, mám lepší... Máme církve jako metodisté a baptisté a presbyteriáni. Máme tohle, máme tamto; nejlepší toto, tamto a ještě něco jiného.“ To je pravda, ale nevíte, že jste nazí, slepí, ubozí vůči té opravdové věci, kterou Bůh projevuje. A On s vámi udělá totéž, opustí vás. Věřte, lidé, dřív než bude příliš pozdě.

58 Tedy shledáváme, že on ho udeřil přes ústa a řekl: „Kterou cestou Duch Boží...?“

Micheáš řekl: „Viděl jsem Boha sedícího na trůnu. A všichni... On svolal nebeské zástupce a řekl: ‚Koho můžeme poslat dolů, aby svedl Achaba?‘ A vystoupil jeden lživý duch a padl před Bohem; lhář.“ A jakmile ten lživý duch vešel do těch proroků, oni měli tehdy poznat, že ten duch, který byl na nich, nebyl podle Slova. Ale oni byli tak unešeni, protože byli královskými proroky, protože měli všechno okázalé.

59 A to je to, co dnes udělala církev. Vzdálili jste se od toho starodávného prožití, které jste měli před lety, když jste stáli na rohu ulice a kázali Evangelium. Vystupte z těch organizací a nazvěte se „svobodnými lidmi“, protože jste se do toho znovu zamotali, tak jako se prase vrací ke svému válení v kališti nebo pes ke svým zvratkům. Jestli mu to způsobilo zvracení poprvé, způsobí mu to zvracení i podruhé. Je to pravda! Bůh vás vyplivl ze svých úst. On řekl: „Jsi vlašný, ani horký ani studený.“ Mají několik shromáždění, a potom zahrají několik hudebních skladeb, trochu pozpívají, zatímco je to úplně... stalo se to téměř výsměchem křesťanství.

Můj syn mi jednou zatelefonoval, abych se podíval na televizi, mělo tam být takové setkání se zpěvem, pro lidi, kteří se tam sešli. Stála tam taková banda malých Rickeyů a takhle se natrásali v *rytmu* rokenrolu a zpívali ty chvalozpěvy. To je zneuctění Ježíše Krista! V církvi už vůbec není vážnost. Zdá se, jakoby se to všechno stalo něčím spojeným s rokenrolem a módní přehlídkou, místo církve živého Boha, kde se Ježíš Kristus může projevit v moci. Tak to nemá být! Někde není něco v pořádku, něco vám uniklo. A Bible říká, že to tak bude. Vidíte? Podívejte se, jak na tom jste. Buďte opatrní, probudte se, než bude příliš pozdě.

60 No, zjišťujeme, že On řekl: „Koho pošleme, aby tam šel a svedl Achaba; přiměl ho, aby tam šel, aby se vyplnila ta prorocká slova?“ Vidíte, jestliže prorok řekl Slovo, nebe a země pomínou, ale ono pomínout nemůže. Ono se musí vyplnit. A tak to bylo to, co se muselo stát.

On řekl: „Vsadte toho člověka do vnitřního žaláře a dávejte mu maličko chleba a maličko vody. A když se vrátím v pokoji, tak se o něj postarám.“

Micheáš se odhodlaně postavil, on věděl, že má Ducha Božího. Jeho prorocství a vidění bylo správné. Jeho poselství bylo správné, protože to bylo „Tak praví Pán“ na základě vidění, „Tak praví Pán“ ze Slova. To muselo být v pořádku, to bylo „Tak praví Pán“. On řekl: „Pokud se opravdu vrátíš, tak ke mně vůbec Bůh nemluvil.“ A vy určitě víte, co následovalo.

Pochop to, bratře. Poslouchej.

61 Jistě, Kaifáš, on to nemohl vidět. A proč se nepodíval dolů...? On byl biskupem, on byl papežem všech těch církví dohromady. Proč ten člověk nemohl poznat Ježíše, který tam stál? Proč to nemohl pochopit? Když tam zpívali v chrámu 23. žalm... nebo spíš 22., „Bože můj, Bože můj proč jsi mne opustil?“ A On tam visel na kříži. Právě to místo Písma, právě ten Bůh, kterého oni uctívali, oni Ho potupili a zabili Ho jako „fanatika“. Tady to je.

Byli byste tím šokováni, kdybych vám řekl, že se něco takového znovu opakuje. Bible říká, že On byl vně a pokoušel se klepat a dostat se dovnitř a nikdo Ho nechtěl pustit. „Toho, koho miluji, toho kárám a napomínám. Pokárám ho, zatřesu jím, ale je to proto, že ho miluji. Otevři a dovol mi vejít dovnitř.“ Ano. Nemohl... „Pamatuj, já jsem se nechtěl dostat do církve. Jedná se o „toho“, o jednotlivce.“ On se nemohl dostat do církve, oni před Ním zamkli dveře. Jediná organizace z těch všech, je to tento věk církve, ve kterém On stál vně církve. Vystrčený! Odmítnutý! Zavržený! Protože... On se v těch ostatních církvích projevil pouze přechodně ve formě ospravedlnění a tak dále; ale tady, tento věk, který teď nastává, je plným projevem Ježíše Krista, toho stejného včera, dnes i na věky. Ó, přiznávám, že máme spoustu napodobovatelů, ale prozkoumejte toho prvního, ten originál.

62 Mojžíš, on sestoupil s těmi Božími příkázáními, aby vysvobodil Izrael; a když to udělal, předvedl nějaké zázraky. A po něm přišli jeho napodobovatelé. Kdyby oni byli první, pak by napodobovatelem byl on. Vidíte, on měl Slovo Páně a Pán to potvrdil; on jen klidně stál.

A víte, že ta stejná věc je zaslíbena v té poslední době? „Jako se Jannes a Jambres protivili Mojžíšovi, tak to budou dělat tito muži převrácené mysli ohledně pravdy.“ A když nějaká organizace drží... provádí člověka skrze tu organizaci, to ukazuje, že to nepřišlo od Boha; protože Bůh ty věci dělá, aby upoutal mysl lidí, a za tím následuje poselství. Pokud to tak není, potom to není z Boha. Pak to není On! Bůh to vždycky takto dělá.

Jidáš to nemohl pochopit. On chodil přímo s Ním, a neviděl to.

63 Ale ten opravdový Bohem určený, ten opravdový gen, ten skutečný zárodek, duše od Boha, která byla v Bohu před založením světa... Zapamatujte si; vy, kteří máte dnes večer opravdu Ducha Božího v sobě, byli jste zde v Kristu, protože On byl plností toho Slova. On byl plností Božství tělesně. Bůh byl v Kristu a smířil svět se samým sebou. Věříte tomu? Pohledte, On byl v Kristu. A jestliže jste tedy byli v Bohu, jako gen, jako slovo, jako atribut od počátku, pak jste s Ním chodili tady po zemi, hovořili jste s Ním tady na zemi, trpěli jste s Ním tady na zemi, umřeli jste spolu s Ním na Golgotě a znovu jste s Ním povstali; a teď sedíte v nebeských místech v Kristu Ježíši a máte s Ním společenství (s tím Slovem), když ono krmí vaši duši, že: „Člověk bude živ každým slovem vycházejícím...“

Ne metodistickým slovem, baptistickým slovem. Pamatujte, pokud z té oběti něco zůstalo, muselo se to do rána spálit, protože druhý den už byl další věk církve. Je to tak? Exodus, to je pravda. Je to

symbol, je to předobraz oběti.

64 Dveře. On řekl: „Udělám jedno místo. Nebudete mne uctívat v každých dveřích, které jsem vám dal, ale existují jedny dveře a do těch dveří já umístím své jméno.“ A tam, kam Pán umísťuje své jméno, to je to místo, kde Bůh přijme vaši oběť. My jsme udělali všechny možné dveře, ale Bůh udělal jedny dveře. Bůh udělal jedny dveře a ty dveře byly... ve svatém Janu v 10. kapitole Ježíš řekl: „Já jsem těmi dveřmi.“

Bůh vložil své jméno do Ježíše. Věříte tomu? On byl Synem Božím. Každý syn přichází ve jménu svého otce. On řekl: „Přišel jsem ve jménu svého Otce, a nepřijali jste mě.“ Já přicházím ve jménu svého otce, vy přicházíte ve jménu vašeho otce. Ježíš přišel ve jménu svého Otce, a tak jméno Jeho Otce je Ježíš; přesně tak, protože On přišel ve jménu svého Otce.

„A nepřijali jste mne. Jiný přijde, a toho přijmete.“ Přijmete vaše denominace a budete v nich pokračovat. Jen pokračujte; Bible říká: „Oni byli vzbuzeni, aby toto místo vyplnili. Slepí, nazí, a neví o tom.“ Církev, náboženství, ó, velice nábožní, úplně stejně jako byl Kain; přinášel oběť, dělal všechno úplně stejně jako Abel. Ale skrze zjevení mu bylo zjeveno, čím byla ta svátost, že to nebylo ovoce pole a něco, co máš udělat vlastníma rukama.

Věřící dokáže vidět Slovo učiněné tělem; jiní to nejsou schopni uvidět.

65 Všichni ti Izraelité, potom když viděli Mojžíše, jak ty věci konal, a přivedl je rovnou do této veliké rady, kde se to mělo konat, oni všichni řekli: „My půjdeme s Balámem, protože si myslíme, že doktor Balám má pravdu. On je chytrější, on je vzdělanější, a všechno možné, a tak se toho prostě budeme držet.“

A Bůh jim to nikdy neodpustil; On je zničil rovnou tam na poušti. A Ježíš řekl, On sám: „Oni nikdy nepřijdou, nikdo z nich není spasený.“ Ježíš řekl...

Oni řekli: „Naši otcové jedli manu na poušti čtyřicet let.“

On řekl: „Oni všichni jsou mrtví, navěky odděleni od Boha. Každý z nich je mrtev.“ Samozřejmě! Protože naslouchali bludu. Když Mojžíš, ten potvrzený od Boha a vůdce, který jim měl ukázat cestu do Zaslíbené země, a oni došli tak daleko v pořádku, ale potom s ním jít dál nechtěli.

Tedy, věřící to mohou vidět, ale nevěřící nemohou vidět, že to je potvrzeno.

66 Podívejte se, jak nábožný byl Kaifáš. Podívejte, jak byli nábožní všichni ti kněží. A Ježíš se otočil a řekl: „Vy jste z vašeho otce ďábla a konáte jeho skutky.“

Ale sedělo tam několik věřících. Myslíte si, že ti učedníci to dokázali pochopit, když Ježíš řekl: „Já a můj Otec jsme jedno“? Oni to nedokázali vysvětlit. Když řekl: „Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít Jeho krev, nemáte život.“ Dokázali to vysvětlit? Ne. Ale oni tomu věřili, protože viděli Boha, který byl potvrzen a stal se tělem.

67 Ježíš řekl: „Pokud nedělám skutky mého Otce, tak mi nevěřte. Ale jestli dělám skutky svého Otce, to Slovo, které bylo předpovězeno pro mne, abych ho vykonal, pak... Jestli nedokážete věřit mně, věřte těm skutkům, které dělám, abyste mohli být spaseni.“ Vidíte? Ježíš řekl: „Mé ovce znají můj hlas. Ony znají mé Slovo, ony ho vidí, když je pro ten věk potvrzeno.“

„No, Kaifáš znal také Slovo!“ Ale ne Slovo pro ten věk. On měl slovo, které do něj nahustili farizeové, ale neměl potvrzené Slovo pro tu dobu.

„Ony znají můj hlas, ony poznávají mé znamení, ony poznávají mé zázraky.“ A jak tedy...

Ó, vraťme se k našemu textu, protože jinak opomeneme mnohá z těchto míst Písma, pokud to neuděláme, protože za chvíli už musím zakončit, protože už bude za několik minut deset. Já Ho miluji. Amen.

68 Přátelé, vy lidé, kteří jste před chvíli procházeli touto uličkou a položili jste tam peníze jako oběť; lidé, kteří krmíte mé děti, kteří je oblékáte; vy lidé, kteří jste dali své peníze (které jste těžce vydělali) na ten tácek se sbírkou, víte, za co budou utraceny? To mi pomáhá cestovat do zámoří k těm pohanům, kteří nikdy o Bohu nic neslyšeli. To je to, co já s nimi dělám, s každým centem, Bůh je mým soudcem. Jsou tady někteří z mých... ten muž sedí přímo tady, ten, který je pokladníkem v mé církvi. Já dostávám sto dolarů týdně, a to je všechno. A všechno ostatní jde na sponzorování shromáždění v zámoří, kam ti lidé nemohou přijít.

Církev mě nechtějí. Nemají o mě zájem. Ne. Je to tak! Oni mě teď nazvali: „On je...“ Říkají: „On je ‚Jesus Only‘, nebo něco takového, nebo nějaký kacíř, fanatik, a tak dále, Jezábel.“ A já to očekávám, protože oni nazývali mého Pána „Jezábel“, a nazvali Ho... ne Jezábel, ale „Belzebubem“. Oni Ho nazývali všemi těmi ošklivými jmény. Jestliže Pána domu nazývali Belzebubem, o co víc tak nazvou ty, kteří jsou

Jeho učedníky?" A tak na tom nezáleží.

A vy sami, s Boží pomocí... myslíte si, že bych se sem postavil jako velký pokrytec a říkal vám něco...? Nebo že bych se těmto věcem nepodřídil, kdybych si myslel, že to bylo od Boha?

69 Ale jestli vás miluju a vím, co je pravda... slyšeli jste mě někdy říct něco ve jménu Páně, aniž by se to stalo? Ne. Ptám se každého. Byly řečeny tisíce věcí a všechny se staly. Vzpomeňte si na tu dobu, když byl povolán Samuel; myslím, že to bylo tehdy, a on řekl... Izrael se chtěl zařadit jako ty ostatní národy. A tam právě spějete vy letničíní. Vy chcete jednat jako ti ostatní lidé. Ale vy nejste tohoto druhu lidmi. Držte se od toho daleko. Ty velké církve a ty velké znamenité věci, ó, bratře, nedělej to. My kážeme, že příchod Páně je na dosah ruky; vyjděme tedy na misijní pole a uvědomme o tom pohany. Rozumíte, udělejte pro to něco.

70 Ale vidíte, Samuel řekl: „Vzal jsem někdy něco z vašich peněz na své živobytí?“

Oni řekli: „Ne, Samueli, nikdy jsi to neudělal.“

Pověděl: „Řekl jsem vám někdy něco ve jménu Páně, aniž by se to stalo?“

„Ó, je to tak, Samueli. Věříme, že jsi prorok poslaný od Boha. Ano, určitě. Všechno, co jsi řekl, se stalo, Samueli. Ale my to každopádně chceme.“ Vidíte, co se stalo. Ó, bratře, Písmo se prostě stále opakuje tam a zpět napříč těmito místy Písma, protože to je Boží způsob, jak On jedná, rozumíte. Vidíte, narážíte na taková období.

Pojďme teď rychle zpátky k našemu textu. No, za celou dobu jsem se ještě nedostal k mému textu.

71 Mám to na srdci! Miluji vás! Nezahyňte s tímto světem! Jestliže jste ze světa, se světem zahynete. Jestliže jste z Boha, vystoupíte s Ním ve zmrtvýchvstání. A tak dnes večer proměňte svou přirozenost od lásky k tomuto světu a k věcem světa a ke všem těmto věrovyznáním a jiným záležitostem a hleďte přímo na Golgotu na vaši oběť; setkejte se s Ním na těchto základech, protože to je jediné místo, na kterém On se s vámi setká.

Metodisté říkají: „On je v naší církvi“; a baptisté a letničíní říkají, že tady, a presbyteriáni, že tady.

Ale On řekl: „Já se s nimi setkám na jednom místě, na tom místě, kde jsem umístil své jméno.“ To je v Ježíši Kristu. Tam Bůh umístil své jméno. To je jediné místo, kde On se s tebou setká; a to je Kristus, to je Slovo, to stejné... Ono vyrostlo od chodidel, stehem. A teď dosáhlo k hlavě, chystá se tam dojít; a projevuje se v plné míře, nevěsta, která je stejná jako Ženich.

72 Pojďme teď rychle k našemu textu, asi na deset minut a pak zakončíme. Tedy, náš text, nad kterým se budeme zamýšlet, je, že se to znovu opakovalo, jak je to v našem textu, a jak se to obvykle dělo.

Bůh poslal svého proroka, jak zaslíbilo Slovo z Malachiáše 3: „Posílám před svou tváří posla, jako předchůdce Jeho příchodu.“

Jestli na to teď chcete potvrzení, důkaz, je to u Matouše v 11. kapitole, která potvrzuje totéž. Když přišli Janovi učedníci a uviděli Ježíše, řekli: „Jan je ve vězení a my jsme přišli, abychom se Tě zeptali, jestli...“

Janovy orlí oči se zamžily. Ocitl se ve vězení, chystal se na smrt; a řekl: „Jděte a zeptejte se Ho.“

Vidíte, Jan řekl: „Ó, Jeho lopata je již v Jeho ruce, a On důkladně vyčistí svůj mlat.“ On si myslel, že Milénium začne hned, myslel si, že zrno je připraveno. Ale ono muselo umřít a pak vejít do stébla, muselo znovu vzejít, aby vytvořilo pravou nevěstu. A tak řekl: „On shromáždí svou pšenici do sýpky, a plevu spálí ohněm.“ Sledujte toho Kristova předchůdce v tamtom věku, co on řekl, že se stane. „Pšenice...“

73 A doufám, že nespíte. Semeno je tady! Ono bude shromážděno do sýpky. To byla tamta nevěsta, tamta část z toho. Ale co On řekl, že se stane s tím stéblem? Bude spáleno neuhasitelným ohněm. Hleďte tedy spasení teď, dokud můžete. Budte zrnem a ne stéblem, rozumíte. Vejděte do života, ne do staré mrtvé formy; vejděte do Kristova života, toho projeveného Slova, které se projevilo a tak bylo potvrzeno. To je čas shromažďování, blíží se kombajn. Raději byste měli vejít do zrna, protože pleva bude ponechána.

74 Zjišťujeme tedy, že se to stalo... Ježíš... Abych ukončil můj citát, tady v Matouši 11. On Janovi nedal... On neřekl: „No, počkejte, pošlu Janovi knihu na téma ‚Věřící ve vězení‘, jak se tam má chovat.“ Ne! On řekl: „Chvíli tu stůjte a sledujte to, co se děje, a pak se vraťte a povězte Janovi, co se děje: chromí chodí, slepí vidí, mrtví jsou kříšeni, a chudým je kázáno Evangelium.“ Přesně to, co prorok řekl, že se stane. „A požehnaní jste vy, kdo se nade mnou nepohoršujete.“

A jeho učedníci vyrazili přes kopec, a On se otočil a řekl: „Co jste vyšli vidět, když jste se šli podívat na Jana? Přišli jste, abyste uviděli člověka, který je pěkně oblečen v hebkém rouchu a tak dále, se

stojatým límcem a vším možným?" On řekl: „Takoví jsou v královských palácích; oni líbají nemluvnata a pochovávají mrtvé; takový člověk neví, jak se drží dvojruční meč.“ Řekl: „Co jste přišli vidět? Třtinu klátící se každým větrem? Jen pojď, Jane, dám ti víc peněz, pokud sem přejdeš.“ („No, ať je Bůh požehnaný, už nebudu metodistou, budu letničím, presbyteriánem, budu tímhle, tamtím, tím, kdo má víc peněz.“) Řekl: „Nikdy jste neviděli rákos klátící se ve větru.“ Řekl: „Co jste tedy přišli vidět, proroka?" Pověděl: „Ano, a víc než proroka.“

75 Z Janovy strany to byla ta nejmizernější pocta, kterou mohl Ježíši projevít. On věděl, že se to muselo tímto směrem ubírat; a ptal se Ho potom, co Ho představil a viděl nad Ním to znamení a řekl: „To je Mesiáš;" a tady přichází a ptá se: „Jsi to Ty nebo máme čekat jiného?"

Ale pohledte, Ježíš to věděl a otočil se a prokázal mu *opravdovou* poctu, řekl: „Co jste přišli vidět, třtinu klátící se větrem?" Řekl: „Nikdy, až do dnešního dne, se nenarodil muž větší než Jan.“ To je pravda! Jaký kompliment tomu muži udělal!

Ale, vidíte, tam to bylo, to proroctví se vyplnilo rovnou před jejich zraky, o tom přicházejícím předchůdci, přesně jak to řekl Malachiáš. No, to je Malachiáš 3, ne Malachiáš 4.

Jan Křtitel byl Malachiáš 3; řekl to Ježíš. Když se Ho zeptali: „Proč říkají znalci Zákona..."

On řekl: „On už přišel. A udělali mu to, co řekli, že udělají.“

Ale zapamatujte si, Malachiáš 4, ihned po prorokovi z Malachiáše 4, po čtvrtém příchodu Jana Křtitele... nebo, Eliáše... Ten pátý příchod bude ve Zjevení 2 (11:3), ti svědkové, když on přijde pro zbytek těch Židů. Ale Bůh použil toho stejného Ducha pětkrát: milost, J-e-ž-í-š, to všechno byl Ježíš, po celou dobu; v-í-r-a [Poznámka 5: V angličtině f-a-i-t-h - pět písmen], m-i-l-o-s-t, a tak dále. Vidíte? Číslo pět je číslo milosti a On ho použil. Nepoužije ho jenom třikrát. Jsou tam dva, tři, čtyři, používá to pětkrát.

76 Tedy, všimněte si teď rychle, zatímco končíme. On řekl: „Je to ten, o kterém bylo řečeno: ‚Hle posílám svého posla přede mnou.‘“

Ale u Malachiáše 4, ihned potom, co ten prorok prorokuje, má být celá země spálena a spravedliví budou kráčet po popelu bezbožníků. Vidíte? Přesně tak! Vidíte, to je proroctví Malachiáše 4.

A všimněte si u Lukáše 17, když On řekl: „V těch posledních dnech to bude znovu jako v Sodomě a Gomoře.“ Nemáme to? Nemáme znovu Sodomu a Gomoru? Celé národy, podívejte se na to. Podívejte se, co On právě řekl o Anglii; to všechno je převrácené. Dokonce i jídlo je převrácené. A podívejte se sem, co věda... Můžete si to přečíst v *Readers Digest*, myslím, že to bylo minulý měsíc, oni řekli: „Mladí chlapi a dívky procházejí středním věkem mezi dvacátým a pětadvacátým rokem svého života.“ Setkávám se s nimi v průběhu shromáždění, mladé dívky v menopauze, dvacet, dvaadvacetileté, v menopauze. Co na tom má podíl? Zvrhlost, křížení. Ono právě způsobilo tu zkaženost, všechny ty věci způsobily zkaženost těla. My nejsme nic než hromada... přesně jako ta křížená rostlina.

77 Vezměte nějakou kříženou rostlinu a zasadte ji tam venku, hned na ni sedne každý *škůdce*. Ale ryzí, originální rostlina, každý *škůdce* od toho uteče, nedokáže na tom zůstat. A tak je to s církví, my jsme to zkřížili.

To byl právě případ tam toho Pearry Greenova starého koně, on tehdy shodil toho chlapce; on není nic jiného než starý čtvrt-krevník, rozumíte. Jediná věc je ta, že... On je prostě jako mezek... mezek neví, kdo je jeho táta a máma, on nic neví; on je napůl mezek a napůl kůň a napůl tímhle a napůl osel; on neví, čím je. Nikdy bys nemohl... on bude celý život jen čekat na příležitost, aby tě mohl kopnout. To je pravda! Můžeš na něj volat a říkat: „Pojď, chlapče. Pojď, chlapče.“ On vztyčí uši a „Hi! Hi! Hi!“ Vidíte?

78 Jako některé z těchto frází: „Dny zázraků skončily. Hi! Hi!“ Všichni ti míšenci, kteří jsou zdánlivými členy církví a křesťany. Já to neříkám jako vtip; to je pravda. Ale opravdový plnokrevník, bratře, on ví, kdo byl jeho otec, kdo byla jeho matka, kdo byl jeho dědeček a babička; takového dokážeš něco naučit, on je krotký.

A opravdový křesťan, který je zrozený z Ducha svatého a naplněný Boží mocí a Slovem, on ví, kdo je jeho otec, kdo je jeho matka, kdo je jeho dědeček a babička, on to všechno ví. Toho můžeš něco naučit.

Ale míšenec, to je to, co přichází do církví. Kříženec mezi světem a náboženskými organizacemi, a přidává k tomu trochu Slova tady a trochu Slova tam, akorát tolik, aby to svádělo. To je pravda. Ale když pozoruješ opravdové Slovo Boží, jak se projevuje, jako to pozoroval Kaifáš a ti ostatní; oni se od něho odvracejí, oni ho neznají. Kříženci!

79 Teď zjišťujeme, a v tomto poselství, Jana také potvrdil Izaiáš 40:3. On poslal hlas k prorokovi volajícímu na poušti: „Připravte na poušti cestu Hospodinovu, přímou učíte na pustině stezku Boha našeho.“ Církev mu nevěřila, protože on nebyl z jejich skupiny. Prorok byl vzburzen z pouště, a přišel a

nikoho neznal. Měl na sobě toho stejného Ducha, který byl na Eliášovi: byl to muž divočiny a nesnášel nemravné ženy.

Připomeňte si, jak Eliáš... Co způsobilo, že přišel o hlavu? Byla to Jezábel. Jezábel byla příčinou jeho smrti. A to ho vyhnalo na poušť.

Jan Křtitel, další milovník pustiny, lovec, zálesák. Sledujte ho. On neměl vzdělání. Sledujte jeho texty, on se nechoval jako teolog. On řekl: „Ó, vy hadí pokolení!“ Ta nejohavnější věc, kterou můžete potkat na poušti, ta nejlstivější, to je had. A on nazval ty kněze: „Vy plemeno zmijí! Kdo vám ukázal, jak utéci před přicházejícím hněvem? Nezačínejte si namlouvat: ‚Patříme k tomuhle, a máme tohle a tamto,‘ protože vám říkám, že Bůh je schopen je vzbudit z těchto kamenů. A také sekera [to bylo náradí, které používal] je již přiložena ke kořeni stromu; a každý strom, který nenese dobré ovoce, bude vyřazen a vhozen do ohně.“ Amen.

80 On byl kazatelem přírody. Významný muž Boží, který žil pouze krátce, ale rozhodně založil po celé zemi požár. V průběhu šesti měsíců své služby s tím pokolením zatřásl. Bůh ho vychovával třicet let, aby z něj pak mohl dostat těch šest měsíců. Ale Bůh postupuje svým vlastním způsobem; On ví, jaká je Jeho žeň.

A my zjišťujeme, že to je přesně to, co se stalo. Oni mu neuvěřili, protože nebyl z jejich středu. Oni ne... tak jako obvykle, oni to neviděli. Oni neuvěřili Božímu Slovu z Malachiáše 3, přestože to jasně viděli skrze Písmo, že byl tím předchůdcem. Oni neměli proroka čtyři sta let, a tady najednou jeden takový povstává na scéně. A lidé, ti věřící, uvěřili, že to je on. Vidíte, a tamti tomu neuvěřili. Neuvěřili, protože když uviděli, jak to Písmo bylo stoprocentně potvrzeno, to co o Něm bylo řečeno, že bude dělat a všechno ostatní, a uviděli to jasně dokázané, když Slovo přišlo přímo do vody k prorokovi... A oni tam *oba* stáli.

81 Ohledně toho místa Písma týkajícího se Jana se mnozí dohadují. Vidíte, Jan řekl: „Já potřebuji být pokřtěn od Tebe, proč Ty přicházíš ke mně?“

Ježíš řekl: „Nech to teď tak, protože... takto se nám sluší, patří se nám (sluší se), abychom to všechno vyplnili. Jane, ty jako prorok víš, že oběť, dřív než je předložena, musí být umytá. A já jsem tou obětí a ty jsi prorokem, a ty to víš.“ A tak on Mu přivoli a pokřtil Ho, vidíte. A on věděl, co to bylo.

82 Podívejte, oni se mu posmívali, nazývali ho divokým křičícím nevzdělaným fanatikem, jako obvykle, toho proroka, který předcházel první příchod Ježíše.

Já neříkám, že jsou... Nemáme dnes stejné způsoby napodobování toho pravého? Oni to napodobují, zcela určitě... Ale, pamatujte, když uvidíte falešný dolar, někde musí být ten pravý dolar, ze kterého byl ten falešný udělán. Když uvidíte někoho, kdo napodobuje a dělá ze sebe křesťana, pak někde musí být opravdový křesťan; protože kdyby nebyl, pak by ten napodobovatel byl originálem. Musíte se dostat k tomu originálu. Ale zkontrolujte toho prvního a podívejte se, jestli se ten originál přesně shoduje se zaslíbením. Pokud ano, pak tomu věřte: tomu zaslíbení pro tento věk.

Janovo svědectví bylo potom potvrzeno podle Božího řádu. Slovo přišlo k prorokovi a opravdově ho potvrdilo jako tu dotyčnou osobu.

83 Znovu tedy Ježíš přišel jinak, než jak oni tomu proroctví rozuměli. Oni to takovým způsobem nepochopili. (No, teď už se blížíme ke konci.) Ale ono se podle prorockého Slova vyplnilo do písmene. Proroctví se vyplnilo; ale ne takovým způsobem, jak si to oni mysleli. No, jak mohli pochopit a dozvědět se, co je dobré a co je špatné? Bylo se třeba dívat, jestli to bylo potvrzeno Bohem, jestli je to Bůh, který vykládá to, co sám řekl. Povstali tam falešní Ježíšové a odvedli velké množství lidí... čtyři sta *mužů* na poušť, a tak dále; ale ten dotyčný nikdy sám sebe neobhájil ve Slově, vidíte, tak jak řekl On.

84 Ježíš, když přišel, On měl být prorokem. Je to tak! A dnes, předtím než Ježíš přijde znovu, se má v těle projevit plný projev osoby Ježíše Krista. Přemýšlejte o tom! Ježíš řekl: „Jak bylo za dnů Sodomy, tak bude při příchodu Syna člověka, když bude Syn člověka zjeven.“ Co to znamená „zjeven“? Odhalen, poznán. Tajemství bylo přineseno, zjeveno. V tom dni, kdy bude Syn člověka zjeven, svět bude ve stavu Sodomy. A máme to tak, že ano? Jistě! Kolik z vás tomu věří? Je ve stavu Sodomy. Je to čistá pravda! Podívejte, jak to je teď uspořádáno.

Zapamatujte si, v každé skupině lidí, kterou dáte dohromady, jsou vždy tři skupiny lidí; jsou to pokrytci, nevěřící a věřící. Máme je v každé skupině. A tak to bylo v každé době. Byli tam Sodomští, pak *lidé* Lotovi a pak tam byl Abraham.

85 Abraham byl tou vyvolanou skupinou; on především nebyl v Sodomě. Sledujte teď jejich poselství! Oni byli v očekávání zaslíbeného syna, léta na něho očekávali. Bůh ukázal Abrahamovi mnoho velkých znamení a zázraků, ale tady sestoupil dolů sám Bůh v lidské podobě!

Vy říkáte: „To byl anděl.“

Abraham Ho nazval: „Pane“; s velkým písmenem, P-a-n-e. Každý čtenář Bible ví, že P-á-n s velkým písmenem je Elohim. „Na počátku Bůh,“ Pán Bůh, Elohim, ten soběstačný. Abraham Ho nazval: „Pán Bůh, Elohim.“

86 Všimněte si teď, byli tam dva muži, kteří šli s poselstvím dolů do Sodomy a kázali těm Sodomským. Oni tam nepředvedli nic kromě toho, že ty lidi oslepili, což kázání Evangelia dělá, oslepí nevěřícího.

Ale sledujte, jaký druh znamení obdržela Abrahamova skupina!

No, my máme být tím královským Abrahamovým semenem. Izák byl tím přirozeným semenem. Ale semeno víry, víry v zaslíbené Slovo, zaslíbené Slovo (ať vám to neunikne), to bylo to královské semeno; to bylo to semeno, Abrahamova víra. „My, kteří jsme umřeli v Kristu, jsme símě Abrahamovo a spoludědicové podle zaslíbení.“

Všimněte si, když se to všechno dělo, byli tam dole v Sodomě dva kazatelé, kteří kázali veliké poselství.

87 A jeden tam zůstal s Abrahamovou skupinou, který se nezabýval tam tou skupinou dole. Sledujte teď toho, který zůstal s Abrahamovou skupinou, jaký druh znamení jim ukázal. On řekl... No, pamatujte, jeho jméno před několika dny bylo ještě Abram; a její S-a-r-a-j, ne S-á-r-a (kněžna). A tento muž, obrácený zády ke stanu...

Ženy tehdy byly jiné, než jsou teď. Ony si musí zajít do společnosti a pletou se manželovi do jeho záležitostí a do všeho možného, víte; ale tehdy to tak nedělaly, držely se někde stranou.

A tak ti andělé tam seděli a ten posel řekl: „Abrahame, kde je tvoje manželka (S-á-r-a) Sára?“ Odkud to věděl? Jak to věděl?

Abraham řekl: „Je za Tebou ve stanu.“

On řekl: „Navštívím tě podle toho času, jak jsem ti zaslíbil. Navštívím vás.“ A Sára se tak trochu v duchu zasmála.

88 A On, obrácen zády ke stanu, řekl: „Proč se Sára zasmála a řekla: ‚Jak by se to mohlo stát?‘“ Kdyby nebyla v Abrahamovi, kdyby v té době nebyla jeho nevěstou, Bůh by ji zabil. Tak stejně bychom dopadli my dnes s veškerou naší nevírou, kdybychom nebyli v Kristu. To nás udržuje přímo tam, rozumíte. On nemohl vzít Sáru, aniž by ublížil Abrahamovi, vidíte.

A tak si zapamatujte, Ježíš řekl: „Jak bylo za dnů Sodomy, tak bude při příchodu Syna člověka.“ Vidíme, že všichni souhlasí, že svět se nachází ve stavu Sodomy. Vzal jsem před nedávnem do ruky noviny z Los Angeles, a tam bylo řečeno (nakolik si pamatuju), že homosexualita v Los Angeles stoupá o dvacet nebo třicet procent, každým rokem o tolik stoupá. Ó, to je hrozné! V naší vládě a všude, všechno se prostě zvrhlo. To je pravda! To všechno, ten celý systém, církev a všechno ostatní je zvrácené. Je to zvrácený věk.

89 Teď se vás, moji bratři teologové, chci na něco zeptat. Moji drazí bratři, já nemluvím proti vám; jsem tu, abych vám pomohl, bratři. Jsem tady, abych stál na tom, co říká Slovo Boží, zatímco vás držím za ruce a vyvádím tento zástup lidí ven z tohoto nesmyslu. Je to tak!

Ale pohledte sem, nikdy předtím jsme ještě neměli posla tam v Sodomě, jehož jméno by končilo na h-a-m, až teprve teď. Měli jsme Spurgeona, Wesleye, Luthera, a všechny další, ale nikdy jsme neměli posla pro všechny národy, jehož jméno by končilo na h-a-m. Je to tak! Vidíte, G-r-a-h-a-m, šest písmen, G-r-a-h-a-m, Billy Graham, ten věhlasný evangelista, je to velké Boží dílo, ten muž je poslaný od Boha. On má to ospravedlnění tak dotaženo, a otřásá s tím celým národem.

Pohledte na Orala Robertse *poslaného* k Letniční denominaci. Kdy byl někdy někdo takový?

Šest písmen, ne sedm. Abraham, je A-b-r-a-h-a-m, sedm. Billy Graham, je G-r-a-h-a-m, šest.

Podívejte se teď na ty posly. A podívejte se na ten čas, ve kterém se nacházíme; nikdy takový v celých dějinách nebyl. Podívejte se na ta stejná znamení, která zaslíbil, že budou dána každé té skupině. Pohledte, kde se nacházejí. Je to uspořádáno přesně, co se týče místa, pozice. Příroda, svět, všechno, sedí to přesně k té době.

90 Teď to nepřehlédněte, zatímco chceme nastínit zbytek tohoto Písma! Teď rychle, protože vás už držím příliš dlouho. Volání... Podívejte se sem. A podle proroka, on přišel úplně přesně podle Slova, úplně přesně na čas.

Podívejte se teď na ten věk, ve kterém žijeme. Copak nežijeme přímo v tom sodomském čase?

Sledujte posla *poslaného* k Abrahamově skupině. Sledujte ta čísla, písmena a numerologii jeho jména. Řeknete: „Na jménu přece nezáleží.“ Nikdy si nenechte něco takového namluvit. Proč On změnil Abramovo jméno na Abraham a Saraj na Sára? Proč změnil Šimona na Petra, a všechna ta další, vidíte? Jistěže na tom záleží. Přesně tak!

91 A proto říkám, nikdy nedejte svému dítěti jméno „Ricky“ nebo „Elvis“ nebo něco takového. „Elvis“ znamená kocour, „Ricky“ znamená krysa. Vidíte, když říkáte... Je to přesně tak. „Les“, nebo něco takového, nikdy tak nenazývejte své děti. Pokud se tak jmenuje, rychle to změňte, lidé. Nedělejte... Jestli mi věříte, že jsem Boží služebník, „nepřilepte“ na to ubohé dítě takové jméno, rozumíte. Ne, přátelé, dejte mu jiné jméno než tohle. Aj! Neměl jsem se do toho vůbec pouštět, protože jsem mimo své téma, ale řekl jsem to a už je to za námi. Tak se to děje, nevíte, kdy to řeknete. Vidíte?

92 Oni Ho nazývali: cizákem, věštcem, ďáblem, Belzebubem, a namítali: „On ze sebe dělá Boha.“ Ó!

Copak prorok Izaiáš neřekl: „On bude nazván mocným Bohem?“ Izaiáš 9:6: „Dítě narodilo se nám, syn je nám dán, a vláda bude na rameni Jeho, a nazváno bude jméno Jeho: Rádce, Bůh mocný, Kníže pokoje, Otec věčnosti.“ To je pravda! A také svatý Jan 1:1: „Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh. A to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“ Věříte tomu? On nebyl jenom... On byl prorok, ale On byl víc než prorok; On byl Bůh prorok. Proč musel přijít?

93 Zapamatujte si, On přichází pod třemi jmény syna. Nejdříve přišel pod jménem Syna člověka. On se nikdy nenazval „Synem Božím“. Vy to víte. Vidíte, On přišel v Synu člověka, jako prorok, sám Jahve, Otec. Jeremiáš byl nazván „synem člověka“; prorok je synem člověka. On přišel...

Teď po Letnicích přišel, vrátil se ve formě Ducha svatého, nadpřirozeného Ducha. Teď je Synem Božím.

V Miléniu bude Synem Davida, když se posadí na Davidově trůnu. Rozumíte, On přišel... On je Synem Božím, Synem člověka, Synem Davida.

94 Ó, Bible je plná těchto zlatých valounů. Ale nejsme schopni se ke všem dostat během jediného večera. Ale bylo to vhodné to teď říct. Zítřek už nemusí nastat. Než nastane zítřek, nemusíme už tu být. Možná kázu k nějaké osobě, která, než nastane ráno, nebude naživu. I já, dřív než nastane ráno, tu také nemusím být. Bratře, sestro, to není nějaký mýtus; to jsou skutečná fakta! My nevíme, kdy odejdeme; a potom, co tvé tělo opustí ten poslední výdech, potom už nebudeš mít žádnou další šanci. Dejte to do pořádku teď, nečekejte s tím do rána, může už být příliš pozdě.

95 Všimněte si tedy, oni mu udělali přesně to, co řekli proroci, že se s Ním stane, a přesně tak to dělají až do dnešní doby v tom Laodicejském věku. Jestli se na to chcete podívat, přečtěte si Zjevení 3: „Slepí, nazí a neví o tom. Odmítají Krista...“ Když On se začíná zjevovat znovu ve formě toho semena; ten stejný, který byl vložen do země, se vrací zpět, aby byl nevěstou; prostě nevěstou a Ženichem, je to stejné tělo a krev, ta stejná služba, a ty stejné věci; koná naprosto přesně to, co dělal ten Duch.

A oni to tady napodobují a dělají všechno možné, a každý má svou knihu a běhá s ní, a tak dále. A, ó, nikdy jste neslyšeli o takové senzaci: „Já jsem to ucítil,“ nebo ještě něco jiného, a tak dále. A je to tak nebiblické, jak jen může být!

96 A ta opravdová věc tu leží přímo před nimi, a oni od toho odcházejí a říkají: „Oni nepatří k mé organizaci...“ Vidíte, je to zkratka slepý, který vede slepého! Nespádnou snad oba do jámy? Zaslepení lidskými denominačními tradicemi, vystrčili Ho ze své církve, jak to řekl Bůh ve Zjevení 3, že to udělají; jako obvykle, jak to bylo prorokováno.

Všimněte si, jak se Ježíš dal poznat těm učedníkům, a pak skončíme. Těmto dvěma učedníkům, Kaifášovi... nebo spíš Kleofášovi a jeho příteli. No, jsme ve dni zmrtvýchvstání, je to následující ráno po zmrtvýchvstání, po tom prvním vzkříšení; jak nádherné ráno, Ježíš vstal z mrtvých a žije uprostřed svého lidu. Jak nádherná myšlenka!

On je tady dnes stejně, jako byl onoho dne, protože On je tentýž včera, dnes i na věky. A dnes zjevuje sám sebe víc, než to dělal v jakémkoli jiném věku od onoho dne; prošlo to skrze pšenici a stéblo a plevu (to všechno už teď patří minulosti), jsme znovu v pšenici. Vidíte, jsme znovu v zrně.

97 Byl poznán jako... Sledujte, jak se dal těmto lidem poznat. No, vzpomeňte si, jako jejich Mesiáš (krátce, než zakončíme) toho zaslíbeného Slova pro ten věk. Všimněte si! On se jim ukázal... tak, jak řekl, že to udělá, skrze proroka. Všimněte si. „Nechápvají a srdcem zpozdilí věřit tomu, co o Něm psali všichni proroci, že se má vyplnit.“

Sledujte Ho! On odkazuje rovnou zpět na Slovo Boží. On s tím hned nevyrukoval a neřekl jim: „Copak mě nepoznáváte? Já jsem ten vzkříšený Mesiáš.“ On to vůbec neřekl. Vidíte, On jim podal jednoduše místo Písma; tak jako Janovi a těm ostatním, vidíte. Oni to z toho musí porozumět sami. Oni si to musí

posoudit sami. No, neusínejte, posudte si to sami.

„Nechápaví, pomalí srdcem věřit všemu, co mluvili proroci, že se musí stát.“ Jaké pokárání pro ty, kteří tvrdili, že Ho znají, vidíte.

98 Všimněte si, jak k tomuto tématu přistupoval. On s tím hned nevyrukoval, jak jsem před chvílí řekl, a neřekl: „Copak nepoznáváte, že já jsem váš Mesiáš pro tento věk? Copak nevíte, že jsem to já?“ Opravdový služebník Boží se nikdy nedává poznat takovým způsobem; *ale* Písmo identifikuje, kým je. Jistě, že on tím bude. Ale On je upozornil na to, co o tom řekli proroci, na co měli v tom Mesiášském věku očekávat. Vidíte to? Jde přímo zpět: „Nechápaví, a srdcem pomalí věřit tomu, co o Mesiáši říkali všichni proroci, že se s Ním má stát.“

On, stejně jako Jan, nechal Slovo Bible, aby Ho identifikovalo, *aby ukázalo*, čím On pro ně byl. To by mělo být dostatečným důkazem. Jestliže Ho identifikovalo Slovo, mělo tedy být dostatečně jasné, kdo byl podle zaslíbení ten, na kterého se dívali. Oni věděli, že někdo se měl v té době ukázat na scéně.

No, vy říkáte: „Dovol mi, abych ti ukázal, co říká Slovo, že by se mělo v této době stát.“

99 Copak se vám dnes večer nesnažím říct, Slovo za Slovem, dokonce co se týče samotné pozice, místa, jmen a čísel a všeho ostatního a všech znamení a časů a ostatních věcí, že jsme přímo na konci času? Určitě to můžete vidět, o čem mluvím. Rozumíte? Pohleďte! Je to tak jasné, že to už nevyžaduje žádnou další identifikaci. Když byl tady na zemi, tak řekl: „Zkoumejte Písma, neboť se domníváte, že v nich máte věčný život, a ona dosvědčují, čím jsem (vidíte), kdo já jsem.“

Všimněte si, On začínal od proroka Mojžíše, od proroka z 5. Mojžíšové 18:15. No, sleduji tady ta místa Písma. V 5. Mojžíšové 18:15 Mojžíš řekl: „Hospodin váš Bůh...“

Vidíte, Bůh k němu promluvil na vrcholu té hory. A, ó, tam se ozývaly hromy; a oni říkali: „Ať mluví Mojžíš, ne Bůh, abychom nezahynuli.“

On řekl: „Oni to řekli dobře. Nebudu k nim už takto mluvit, ale vzbudím jim proroka.“ A to bylo celou dobu Jeho poselství. To je to, co tu celou věc musí urovnat na konci. Prostě musí, protože Slovo Páně musí přijít k prorokovi. On je tou jedinou instancí, ke které ono může přijít. A pokud by nepřišlo, tak to naruší Slovo Boží a způsobilo by to, že On by řekl něco, co není pravda, rozumíte. Ono nikdy nepřijde do nějakého semináře; ono přichází k prorokovi! A ten prorok je poslaný od Boha, ustanovený. A jak poznáš, že to je to, a ne to, co řekl nějaký člověk...

100 Měli jsme Eliáše a pláště, a všechno možné, a roucha a různé druhy nesmyslů, které se vším ostatním vešly do organizacionizmu.

Ale skrze Boží zaslíbení přijde na tuto zem pravý Boží služebník, Bohem potvrzený (skrze Jeho Slovo, které je odpovědí pro tento den), a to dá do pořádku nevěstu (tu skutečnou menšinu z církve) a vezme ji nahoru. To je pravda! A on představí: „Hle, to je ten, o němž jsem mluvil, že přijde,“ vidíte.

A všechno to, co o Něm říkali ti proroci, a pro tento věk, určitě by to bylo velice zajímavé, kdybychom Ho slyšeli, jak to říká. Nepřáli byste si Ho slyšet, jak to říká? „Všichni proroci mluvili o...“ Zapamatujte si, On jim řekl to, co o Něm samotném mluvili proroci, On citoval sám sebe, to, co On řekl (protože On byl tím Slovem); On ho citoval.

101 Zaposlouchejme se teď do těch míst ze Slova, která citoval. Chtěli byste slyšet, co jim řekl? Uvedme si tu teď ten rozhovor předtím, než skončíme.

No, oni byli informováni o těch všech událostech spojených s ukřižováním, o tom, co se stalo u hrobu, a o náhrobním kamenu, a o ženách, které Ho viděly a o těch dalších, kteří říkali, že Ho viděli, a tak dále. Oni Mu o tom stručně povyprávěli. A On hned začíná citovat Slovo ohledně... cituje sám sebe skrze Slovo:

„No, podívejte se do Zachariáše 12.“ (On musel zacitovat Zachariáše 11:12.) „Protože byl prodán za třicet stříbrných.“ Copak Mesiáš neměl být prodán za třicet stříbrných?

„V žalmu 41:9 byl zrazen svými přáteli, vidíte.

Zachariáš 13:7, opuštěn svými učedníky.

V žalmu 35:11, obviněn falešnými svědky.

Podle Izaiáše 53:7, němý před svými žalobci, neotevřel svá ústa. (V pořádku, pánové.)

Izaiáš 50:6, byl bičován.

Žalm 22, na kříži zvolal: „Bože můj, proč jsi mne opustil? Mohu sečíst všechny své kosti. Probodli

moje ruce a moje nohy.' (Podívejte na ta proroctví, o kterých mohl hovořit!)

Izaiáš 9:6, Dítě se nám narodilo, panna počne, a tak dále.

Také v žalmu 22:19, rozdělili si mezi sebe Jeho šat.

V Izaiáši 7:14, panna počne.

Žalm 22:7 a 8, zesměšňován svými nepřáteli, kteří měli být Jeho přáteli, svými nepřáteli z církve.

V žalmu 22 znovu, ani jedna kost v Jeho těle nebude zlomena, ale probodli Jeho ruce a nohy.

Izaiáš 53:12, zemřel se zločinci.

V Izaiáši 53:9, potřen, a pohřben s bohatými, bratry.

V žalmu 16:10 byl vzkříšen z mrtvých. David to tak řekl: ‚Nenechám svatého svého, aby viděl porušení, ani nenechám Jeho duši v pekle.‘ On byl vzbuzen z mrtvých.

Malachiáš 3, Jan Křtitel byl Jeho předchůdcem.“

A všechny ty předobrazy, ve kterých by mohl pokračovat dál! Dokonce o Izákovi, který byl Jeho předobrazem na hoře... na té hoře, kam ho vzal Jeho otec Abraham, v 1. Mojžíšové 22.

102 A teď oni začali vidět, kdo vyplnil tato místa Písma, která byla zaslíbena pro tamten den. Bylo to tehdy, když už bylo k večeru, když to začali vidět. „Ó! No, počkej na chvíli! Víš, co?“ Oni tehdy poznali, že jejich ukřižovaný přítel Ježíš byl tím Prorokem, který byl zaslíben. Oni to poznali, protože... Vidíte, oni nebyli dostatečně obeznámeni s Písmem.

„Ale, tady, všechny tyto věci, které se měly stát na kříži, všechny tyto věci. Nechápaví a srdcem pomalí věřit všemu tomu, co mluvili proroci; jak bude Mesiáš trpět, a vstoupí do Slávy a třetí den vstane.“ Oni to stále nechápou.

„Ó, ano. Je to tak. Rozumím. On — On... Copak v nás naše srdce nehořelo?“ řekli. Není divu, že jejich srdce hořela! Ta proroctví, která jim předkládal, byla vyplněna.

103 Pak začali chápat, že jejich přítel, ten muž, s nímž jídávali, hovořili, s nímž měli obecenství, rybařili s ním, spávali s ním v lesích, že On vyplnil každé Slovo té zaslíbené hodiny! A tady to měli. Ušli asi deset kilometrů a myslím, že se jim zdálo, že to velice rychle uteklo, a vyslechli si šesti hodinové kázání na téma potvrzeného proroctví (trošku delší než to, které jsme my měli dnes večer, vidíte). A už se připozdívalo, nastával večer; a rozsvítla se večerní světla.

Teď jsme právě v takovém čase, církvi! Rozsvítla se večerní světla! Židům 13:8: „On je tentýž včera, dnes i navěky.“ Ó, události byly objasněny skrze proroctví, dnes je to to samé. Ať večerní světlo zaslíbené skrze Božího proroka v Zachariáši 14:7 znovu otevře oči pravých věřících na ty události, které probíhají dnes, a které byly potvrzeny proroctvími, totiž, že jsme na konci času. Ježíš přichází.

Samotné... To je...

104 On řekl: „Bude den, který nebude nazván ani nocí ani dnem.“ Řekl: „Ale v čase večera bude světlo.“ No, my geograficky víme, že slunce vstává na východě a zapadá na západě. No, prorok řekl: „Bude dlouhé časové období, které bude pošmourné, tak trochu... nebude ho možné nazvat dnem ani nocí; bude tak trochu šero, pochmurný den.“

No, kde povstal Syn [Poznámka 6: V angličtině má slovo slunce (Sun) a syn (Son) stejnou výslovnost.]? To byl S-y-n, o kterém teď hovoříme; že ten přirozený s-y-n povstává na východě a zapadá na západě. Ten stejný Bůh... nebo spíše ten stejný Syn. A ten S-y-n Boží povstal nejdříve na východě, pro lidi východu.

A potom, co odešel, co oni udělali? Po tři sta letech založili svou první organizaci: Římskokatolickou církev. A procházeli tím temným věkem a pak z toho vycházeli. Co dělali? Stále totéž; byl to den, který nebyl nazván ani dnem ani nocí. Měli hodně nařízení a věřili, že On byl Synem Božím, a chodili v tom světle, které měli; zakládali své církve, stavěli nemocnice a školy a tak dále, a semináře a posílali své děti do škol.

105 Ale prorok řekl: „Kolem času večera bude znovu světlo. Syn znovu vysvitne a bude světlo.“ Co? Ten samý Syn (S-y-n), který byl zjevený v těle v čase rána, tam v minulosti, bude zjeven znovu v čase večera.

Porovnejte to teď s Lukášem 17:30: „A v tom dni, jako bylo za dnů Sodomy, to uspořádání světa, v ten čas, kdy je Syn člověka zjevován.“

V čase večera bude světlo,

cestu do Slávy určitě najdete.

Ó! Lidé, kde jsme?

Národy se hroučí, Izrael se probouzí,
znamení, která předpověděli proroci.
Dny pohanů jsou sečteny, hrůzou obtíženy;
(Sledujte, jak se sesouvá do moře!)
vraťte se, ó rozptýlení, do svého vlastnictví.

Den vykoupení je blízko,
lidská srdce selhávají strachem.

Budte plni Ducha, mějte lampy ozdobené a čisté. Pohledte vzhůru! Vaše vykoupení je blízko.

(Raději hledte vzhůru.)

Bratře, sestro, je to děsivý čas. Sledujte ty věci, které byly prorokovány, sledujte ty věci, které probíhají. Sledujte všechna ta proroctví, jak se vyplňují; potom vidíme, o čem to všechno je. To není nějaká snůška... nějaký záblesk fanatismu. Je to Bůh, přesně potvrzující své Slovo, úplně přesně. Ta skála je udeřená, přátelé, utíkejte k ní tak rychle, jak jen můžete. Proroctví potvrzuje ten den, v němž žijeme.

106 Skloňme naše hlavy. [Nějaký bratr mluví v jiném jazyce. Některá sestra přináší výklad. Některý bratr na pódiu říká: „Mohli bychom ještě na chvíli zachovat klid? Bůh k nám promluvil skrze bratra Branhamu, a na bratra Branhamovi je pomazání a on ještě neskončil.“]

Ó, jste si vědomi toho dne, ve kterém žijeme, přátelé? Copak byste si troufali diskutovat s Bohem? Dovolili byste si říct, že nemá pravdu, když On to dokázal? On je svým vlastním vykladačem. Chcete Mu sloužit?

Ted' s vašimi skloněnými hlavami a skloněnými srdci, bratře, sestro:

To může být naše poslední setkání. Možná se už nikdy... Kdybych se sem vrátil ode dneška za rok, pokud bych žil, tak mnozí, kteří tu jsou teď, už tady nebudou. A já se s vámi budu muset setkat před soudnou stolicí a budu se muset zodpovědět ze všeho, co jsem dnes večer řekl.

107 Před Bohem tedy, zatímco jste při zdravé mysli, udělali byste teď pro Boha toto? Pokud si uvědomujete, že jste... Jen se na sebe podívejte v Božím zrcadle (v Bibli), nezáleží na tom, kdo jste, a řekněte: „Vím, že mi hodně schází k tomu, abych byla dcerou Boží, když se podívám *na sebe*, jak vypadám. Hodně mi schází k tomu, abych byl synem Božím, při pohledu na to, jak vypadám. Ale, Bože, já tu nechci zůstat, chci vynaložit veškerou námahu, abych se dostal na tamto místo.“ Chci, abys zvedl svou ruku k Bohu, ať jsi kdokoliv, a kdekoliv se nacházíš v této budově: „Ano, chci být Božím synem. Chci být Boží dcerou. Chci plnit všechno, co můj Pán přikázal.“ Bůh vám žehnej. Myslím si, že devadesát procent tohoto obecenstva.

No, podívej se, můj příteli. Co kdybys žil ve dnech, kdy jsi mohl slyšet kázat Jana? Co kdybys žil ve dnech, když tu byl Ježíš? Na čí stranu by ses postavil? Kdybys žil v Ježíšově... Zapamatujte si, kdyby On... Kdybyste žili tehdy, bylo by to úplně stejné jako teď. Tentýž Ježíš se dává poznat skrze své Slovo, rozumíte, a je to velice nepopulární.

108 Ale dovolte, abych vám řekl; já se nepokouším lidi namlouvat k tomu, aby opustili církev nebo... ach, já chci, abyste chodili do církve: „Neopouštějte vaše společná shromáždění.“ Ale to, co se vám snažím říct, abyste dělali, je to, abyste se tlačili do Božího království. Vezměte ty věci, ten svět, církev...

Letniční, vy se stáváte příliš světští. Vy se příliš připodobňujete světu. Je to tak snadné, stále sledujete televizi a všechny tyto věci, a jak to oni dělají, a to všechno, a především, víte... Ty semináře, školy začínají tu a tam jít na kompromis ohledně toho a tamtoho a ještě něčeho jiného, a hned pozorujete... To se tak musí dít. Letniční církev pro mě byla tou největší podporou; nemohu proti tomu nic namítnout. Ale to, co volám, je: „Moji bratři, vyjděte!“ Nemáte už taková shromáždění, jaká jste kdysi mívali. A lidé už nejsou takoví, jako bývali. Ale Ježíš Kristus je tentýž. Tak pojďme k Němu.

109 Tedy, ti z vás, kteří zvedli ruce, zapamatujte si, tam na poušti byla udeřená Skála, a ten pramen je dnes večer stále otevřen. Jejich Skála byla udeřena, Kristus. On je tou udeřenou Skálou.

A dnes večer, nakolik vím, církev může být... Čas volání už může patřit minulosti; já nevím. Nemohu to *s jistotou* říct. Pamatujte, lidé po ukřižování Ježíše měli dál shromáždění. A všichni lidé budou přicházet... Sledujte! Oni budou dál kázat a budou říkat, že přijímají spasení a všechno možné, právě tak jako... oni říkají: „Svět jde dál tak jako předtím.“ Ale tehdy už bude příliš pozdě.

110 Zatímco máš možnost, můj bratře; zatímco máš možnost, moje sestro; pojď do Božího království.

Nemusíš přicházet s ničím jiným, ale jen s prostou vírou, abys uvěřil Jeho Slovu. On je tím Slovem! „Pane Ježíši, já vím, že když se na sebe dívám v tom zrcadle Božího Slova; ó, kolik mi toho chybí. Ale, drahý Bože, dnes večer, v tento pondělní večer, tady v San Bernardinu v Kalifornii, v této posluchárně, to je všechno, co mám, Pane, ale já ti to dávám. Přijmeš mě takového, jaký jsem, Pane? Dovolíš mi rychle utéct ke kříži? Vidím dokonce i ty posly. Vidím ten čas, vidím to vyvolávání ze Sodomy. Vidím ta znamení. Vidím tu Abrahamovu skupinu, jak přijímají světlo. Vidím ten projev, Ježíše, který se znovu projevuje přímo mezi námi jako kdysi. Vidím všechny tyto věci, které jsi zaslíbil. Vidím ty napodobovatele; vidím, že Ty jsi to řekl, že: ‚Jako bylo za dnů Mojžíše,‘ jak tento Jambres a Jannes se znovu vrátí, aby to napodobovali, a stále zůstávají na té stejné hromadě smetí jako kdysi.“

111 Vidíte, oni nemohli následovat Mojžíše skrze to Slovo a vyvést ty děti odtamtud na poušť, protože oni byli přidružení k Egyptu. Oni to nemohli udělat, i když dělali stejné skutky, jaké dělal on. Ale jejich hloupost se projevila. A Bible říká, že to je ‚Tak praví Pán‘: „V té poslední době se to bude opakovat.“

A vy to vidíte na vlastní oči, pokud jste duchovní. Neumím to vysvětlit. Není to ani nutné, abych to vysvětloval. „Moje ovce slyší můj hlas.“ Pojdme tedy teď k Němu, zatímco máme ještě možnost. Uděláte to?

112 Pokud potřebujete křest Duchem svatým, pokud se potřebujete nově odevzdat *Bohu*, nový život; váš pastor vámi nepohrdne, on vás za to bude milovat. Jen se dnes večer úplně vydejte Bohu, zatímco jsme tady. Ano, vím, že to bylo tvrdé, ostré, zvláštní. Nedělám to proto, že bych chtěl být zlý. Dělán to proto, že chci být čestný. Miluji vás, miluji Boha, a dělám to proto, protože se vám snažím pomoci. A opravdu, přátelé, věřím z celého mého srdce, s celou svou vírou, věřím, že moje poselství pochází od Boha. Bylo vám to v průběhu těch let dokázáno.

Poslyšte, vydejte mu dnes večer všechno, co máte, všechno, v čem máte nějakou potřebu. Věřím, s upřímným vydaným srdcem, že když se teď postavíte a zvednete ruce k Bohu a řeknete: „Drahý Bože, tady jsem. Přijmi mě, Pane. Už se nebudu snažit uplatňovat mé vlastní myšlení a mé vlastní výklady. Tvoje Slovo říká, že musím být svatý, že musím být znovuzrozený, že musím být naplněn Duchem, a potom že mě Duch uvede do veškeré pravdy. Drahý Bože, tady jsem, veď mě.“ Můžete tolik udělat? Pokud ano, zvedněte ruce a řekněte: „Jsem ochotný to udělat, jsem ochoten.“

113 Všichni tedy povstaňme.

Tak jaký jsem, ač nemám nic,
však že mi krev Tvá kyne vstříc
a že mne voláš víc a víc,
Beránku Boží, (jediné Boží dveře) k Tobě jdu! (Odpoutejte se teď od veškeré vaší práce, od všeho ostatního, od vaší únavy a všech ostatních věcí... Co kdybys právě teď umíral?)

Takový jaký jsem, Ty mě přijmeš.
Přivítáš mne, odpustíš, očistíš, přijmeš mne, protože... (Zvednete teď na tento verš svou ruku?) ... Slibuji, že budu věřit,
ó, Beránku Boží, k Tobě jdu!

Zatímco varhaník dál hraje, ať každý z nás...

114 Mladiství, chcete se chovat jako ta banda chuligánů tam na ulici?

Sestro, chceš *dál* nosit krátké vlasy, když mít dlouhé vlasy je tvá Nazarejská pocta vůči Bohu? „Pro ženu je to hanba, aby si stříhala vlasy.“ Budeš dál nosit ty mini sukně a ty věci, které ony dnes nosí, ty nemravné šaty, které tam na ulici odhalují tvé tělo? Nevíš snad, že každý muž, který se na tebe dívá, se s tebou ve svém srdci dopouští cizoložství? A ty se takhle předvádíš. Víte, ženy, vy, které se líčíte, že v Bibli byla pouze jediná žena, která se líčila? A Bůh ji hodil k sežráním psům. Jezábel, jméno, které bylo už od její doby nenáviděno, a to kvůli takovýmto jejím skutkům. Víš, že to byl prorok Eliáš, který to proklel a za ty způsoby ji vyplísnil? Víš, že to byla Herodiada, kterou napadl Jan Křtitel? Ty přece nechceš být tou věcí z Hollywoodu, *tím produktem* tohoto světa. „Jestli miluješ svět nebo věci tohoto světa, není v tobě Boží láska.“

115 Bratře, příteli kazateli, nic... Prosím, porozuměj mne, jsem tvým bratrem. Chceš se připojovat, i vy členové z různých církví (metodisté, baptisté, ať jste kýmkoliv), chcete se držet té denominace kvůli tomu, že se jí držela vaše matka a vaše babička? Ona z něčeho vyšla, aby tam vstoupila; to bylo světlo pro tamten den, jako za dnů Noeho. Ale toto je jiný den.

Ty říkáš: „No, já jsem měl...“

Toto není už ten den Letnic. Letniční věk patří minulosti. Letniční čas už skončil, toto je čas žně, rozumíte. A čas žně, zrna; voda byla vylitá; zrno dozrává. Vejdi do zrna, můj drahý bratře. Poslechni mne, věř mi. Pokud mi věříte, že jsem Božím služebníkem, ať každý z nás, svým vlastním způsobem skloní

v pokoře svou hlavu a modleme se tak, jak víme, že bychom se měli modlit: „Bože, přijmi mě takového, jaký jsem.“

A bratře, sestro, já sám se dnes večer také kladu na oltář: Bože, formuj mne a udělej mne jiným. Udělej něco, Bože, udělej mne na Tvoji podobu.

Myslíte si, že to je snadné se sem postavit a sekat lidi takhle na kusy? Je to těžké. Ale běda mi, kdybych to neudělal.

116 Drahý Bože, zatímco toto publikum tady v této vážné chvíli sklání své hlavy a srdce, na závěr této biblické lekce; když vidíme potvrzení Ducha svatého, které zatřáslo tímto národem tam a zpět, a *znovu* tam a zpět, veliká probuzení a znamení, s vědomím, že po tom musí něco následovat. A potom vidět těch sedm andělů sestupujících na vrcholek té hory tam v Arizoně, tak že to dokonce zveřejnily časopisy v celém národě. Abychom viděli samotného Ježíše tam na obloze, jak se dívá dolů a říká, že: „Ve Zjevení 10:7, v poselství sedmého anděla budou tyto pečeti otevřeny, ta Boží tajemství budou oznámena.“ Že ti reformátoři nežili dostatečně dlouho, aby to mohli přinést. A tady, těchto sedm pečetí, které pečetily celou tu věc, má být v tomto dni otevřeno. A můžeme vidět všechna tato veliká znamení a zázraky, které se staly a byly potvrzeny; bylo to předpovězeno předtím, než se to stalo, a ani jednou jsi v tom vůči nám neselhal, ale uskutečnil jsi to tak, jak to bylo řečeno.

117 Drahý Bože, uvědomujeme si, že Ježíš Kristus je v našem středu. Víme, že On tu je. On je tu dnes večer, ten neviditelný Bůh je tu s námi a může potvrzovat každé zaslíbení, které zanechal ve svém Slově. Tak jako jsi tam stál, Pane, a dokázal jim to, otočen zády, tam úplně na začátku, ještě předtím než vůbec do ringu vstoupili ti napodobovatelé, nebo do toho závodu. Tys ukázal a dokázal, prorokoval a řekl přesně, jakým způsobem se to bude dít, a my vidíme, že se to tak stalo. A, Otče, Bože, víme, že to nemůže dělat člověk; to musí být Bůh. A tak víme, že to jsi tady dnes večer Ty. Odpusť nám naše hříchy.

Drahý Bože, Tys uzdravoval naše nemoci, a teď odpusť naše hříchy, Pane, to, že nejsme takovými křesťany, jakými bychom měli být. Vyznáváme, že jsme muži a ženami plného Evangelia a sami sebe tady nacházíme, jak poklesáme jako nějaká denominační kuřata. Pomoz nám, drahý Bože, vezmi nás a zatřes s námi svým Duchem svatým. A pokud v nás bude něco, co se Ti nelíbí, vezmi to z nás, Pane. Postav pevně naše nohy na Božím svatém Slově, a ať Duch svatý vypálí naše srdce a odstraní veškerou strusku nevíry a ospalosti tohoto dne; ó, povstaň a zatřes s námi. Vyslyš, Bože. Očisti nás! Zformuj nás! Tvaruj nás! Bože, vyslyš.

118 Pokud je tady dnes večer někdo, Pane, kdo má ve svém srdci to zrno, ten Boží gen, který je od založení světa určen k životu; já vím, Pane, že takoví to musí v této hodině zaslechnout. A tak prosím, Bože, abys naplnil jejich duše a osvětlil je čerstvým křtem Ducha svatého a poslal je jejich cestou, radující se a šťastné.

Pane Bože, já Ti je odevzdávám. Já nevím, kdo to je; Ty víš. Já jsem zodpovědný jen za kázání Tvého Slova, Pane, jak ho Ty zjevuješ. Ty jsi zodpovědný za ten zbytek: kam to semeno padá. Já ho jen rozsévám. Pane Bože, prosím, aby dnes večer padlo do dobré úrodné půdy. Aby to mnozí uviděli, Pane, a povstali a stali se z nich křesťané, kteří v tomto posledním dnu budou svítit, aby ta velká věc, jejíž příchod vyhlížíme, rychle přišla. Vyslyš, Pane. A Ty vezmeš svou církev, svou nevěstu a vezmeš ji domů. Vidíme, jak se to všechno dává do pořádku. Přijď, Pane Ježíši. Svěřujeme to všechno Tobě ve jménu Ježíše Krista, aby to dobře dopadlo. Amen.

Miluji Ho, miluji Ho,
protože On dřív miloval mě
a vykoupil spasení mé na Golgotě...

119 Milujete Ho? No, potom se musíte milovat vzájemně. Podejte si navzájem ruce, když to budeme znovu zpívat.

Miluji Ho, miluji Ho,
protože On dřív miloval mě
a vykoupil spasení mé na...

A teď mu vzdejme chválu. Kolik z vás zná tuto píseň:

Budu Ho oslavovat, budu Ho oslavovat,
oslavovat Beránka zabitého za hříšníky.
Vzdejte mu slávu všichni lidé,
protože Jeho krev smyla každou skvrnu.

Zpívejme to teď:

Budu Ho oslavovat, budu Ho oslavovat,
oslavovat Beránka zabitého za hříšníky.
Vzdejte mu slávu všichni lidé,

protože Jeho krev smyla každou skvrnu.

Necítíte se celí vydrhnutí? Zvedněte ruce a řekněte: „Ó, to způsobuje, že se cítím dobře.“ Bratře, miluji ty starodávné písně. A vy? Ony vcházejí hluboko do srdce.

Budu Ho oslavovat, budu Ho oslavovat,
oslavovat Beránka zabitého za hříšníky.
Vzdejte mu slávu všichni lidé,
protože Jeho krev smyla každou skvrnu.

120 Zvedněme teď naše ruce a oslavujme Boha, každý svým vlastním způsobem.

Pane Ježíši, děkujeme Ti. Vzdáváme Ti chválu, Pane. Oslavujeme Tě za tyto lidi vyvolané z Babylonu. Děkujeme Ti za krev Tvého Syna Ježíše Krista. Děkujeme Ti, protože On nás v této chvíli činí čistými. Prosíme za odpuštění našich špatností, naší hlouposti, Pane, našeho klopýtání ve tmě. Ó, Bože, kéž bychom povstali a svítili a kráčeli v tom večerním světle a byli ovocem toho stromu, který vyrůstá díky tomu večernímu světlu. Dej to, drahý Bože. Odevzdáváme se Ti ve jménu Ježíše Krista.

A teď s vašimi skloněnými hlavami, odevzdávám vás zpět pastorovi.

www.messagehub.info

Kázání

Williama Mariona Branhama

„...ale ve dnech hlasu...“ Zjevení 10:7